

ΟΣΟΒΙΕΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ

της διεύθυνσης προπαγάνδας του Ράιχ του NSDAP

Μια αναφορά με λόγια και εικόνες

Ο Σοβιετικός Παράδεισος

ΕΚΔΟΣΗ

Της διεύθυνσης προπαγάνδας του Ράιχ του
NSDAP

**Μια αναφορά
με λόγια και εικόνες**

«Ο Σοβιετικός Παράδεισος»

Έκθεση της διεύθυνσης προπαγάνδας του NSDAP

Σχεδίαση:

Γραφείο παρουσιάσεων και εκθέσεων στο Κεντρικό γραφείο της διεύθυνσης προπαγάνδας του Ράιχ του NSDAP.

Επικεφαλής γραφείου: Προϊστάμενος τμήματος Πάουλ Μπέτιχερ.

Οργάνωση:

Ινστιτούτο εκθεσιακής τεχνολογίας και στατιστικών εικόνων, Βιέννη.

Καλλιτεχνική διεύθυνση: Ακαδημαϊκός ζωγράφος Όττο Γιαν.

Εκτέλεση:

Ινστιτούτο Γερμανικής Πολιτιστικής και Οικονομικής Προπαγάνδας, Βερολίνο.

Σκηνοθεσία: Χέλμουτ Κένικε.

**Για τον Σχεδιασμό, την Οργάνωση και
την Εκτέλεση έχουν συνεργαστεί:**

Μπάσσελ, Βιέννη· Δρ. Φίσερ, Βιέννη· Χάινλαϊν, Βερολίνο· καθηγητής Χόλτσινγκερ, Βιέννη· Κιμίτλερ, Βιέννη· καθηγητής Κίττ, Βιέννη· Δρ. Σμιτ-Μπουργκ, Βερολίνο· Δρ. Βάιζε, Βερολίνο· Δρ. Βανγκ, Βερολίνο.

Οι εικόνες για αυτή τη δημοσίευση διατέθηκαν από τα χαρτοφυλάκια του Ινστιτούτου Γερμανικής Πολιτιστικής και Οικονομικής Προπαγάνδας.

Το εξώφυλλο σχεδιάστηκε από τον Άξιερ-Χόουντλας, Βερολίνο.

Εκτύπωση: περιστροφική εκτύπωση Βίλχελμ Μάιερ, Βερολίνο

Το 52 τόνων τεθωρακισμένο όχημα μάχης από την έκθεση στο Λουσγκάρντεν του Βερολίνου

Ήδη από το 1934, η Διεύθυνση Προπαγάνδας του NSDAP, είχε πραγματοποιήσει μια αντιμπολσεβικιστική έκθεση με βάση τα έγγραφα που ήταν τότε διαθέσιμα σε εικόνες και γραπτά, με τη βοήθεια των οποίων ο γερμανικός λαός επρόκειτο να διαφωτιστεί για τις φρικτές συνθήκες στη Σοβιετική Ένωση.

Εκείνη την εποχή, οι σχεδιαστές αυτής της έκθεσης είχαν συχνά την αίσθηση ότι απείχαν πολύ από την πραγματικότητα όταν απεικόνιζαν τις συνθήκες στη Σοβιετική Ένωση. Η υπόθεση αυτή έχει πλέον επιβεβαιωθεί – αν και με τελείως διαφορετική έννοια από την αναμενόμενη· **γιατί όλα όσα ειπώθηκαν κατά του μπολσεβικισμού στον κόσμο μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου με τη Σοβιετική Ένωση επισκιάστηκαν φρικτά από την πραγματικότητα.** Έτσι, αποδείχθηκε ότι η εικόνα και τα γραπτά από μόνα τους δεν αρκούσαν για να κάνουν την τραγωδία της καθημερινότητας των Μπολσεβίκων πιστευτή για την φαντασία του Ευρωπαίου. Αυτή η διαπίστωση ανταποκρινόταν στη δήλωση που είχαν επανειλημμένα εκφράσει οι στρατιώτες μας ότι ήταν αδύνατο να περιγραφούν οι συνθήκες στη Σοβιετική Ένωση, αλλά ότι έπρεπε να τις δούμε και να τις βιώσουμε οι ίδιοι.

Έτσι λοιπόν ήταν επόμενο να μας έρθει η ιδέα, να παρουσιάσουμε ένα πραγματικό κομμάτι της μπολσεβίκικης καθημερινότητας, σε μια έκθεση στον γερμανικό λαό, όπως ακριβώς την ζει η μάζα των σοβιετικών πολιτών στην ανώνυμη δυστυχία. Κατά τη διάρκεια μιας σειράς αποστολών στις περιοχές που κατέλαβαν τα στρατεύματά μας συγκεντρώθηκε έτσι το απαραίτητο πρωτότυπο υλικό για την έκθεση αυτή.

Εκατομμύρια επισκέπτες μέσα από αυτή τη ρεαλιστική αναπαράσταση, που επιτεύχθηκε μέσα από τα αμέτρητα πρωτότυπα κομμάτια, πήραν μια πρώτη ξεκάθαρη ιδέα για τη φρικτή πραγματικότητα του μπολσεβικισμού. Εμπειρογνώμονες της Σοβιετικής Ένωσης, ειδικά οι στρατιώτες μας, παρόλα αυτά, συμφωνούν ότι ακόμα και αυτή

Μια ματιά στο χώρο του πλούτου της Ανατολής

η έκθεση δεν είναι σε θέση να εκφράσει πλήρως τη δυστυχία και την απελπισία στον «παράδεισο των αγροτών και των εργατών».

«Ο Πλούτος της Ανατολής»

Η πλήρης εξαθλίωση του πληθυσμού της Σοβιετικής Ένωσης, για την οποία μας λένε συνέχεια οι στρατιώτες μας, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον πλούτο του εύφορου εδάφους και τις ανεξάντλητες πηγές γεωργικών και βιομηχανικών πρώτων υλών. Στην πρώτη της αίθουσα, η έκθεση δίνει μια ιδέα αυτού του πλούτου. Ένα μεγάλο διόραμα ανοίγει τη θέα στον κόσμο της ανατολικής υπαίθρου, η οποία χαρακτηρίζεται από εκτεταμένα χωράφια, τεράστια δάση και τεράστιες εκτάσεις με χαρακτήρα στέπας. Αυτή η ύπαιθρος παρουσιάζει σχεδόν όλες τις κλιματικές μορφές της γης, από τις παγωμένες ακτές της βόρειας Σιβηρίας μέχρι τις τροπικές περιοχές της Κριμαίας.

Ένας χάρτης της κατάστασης της γης και της χρήσης γης στη Σοβιετική Ένωση δείχνει τον αγροτικό πλούτο αυτής της χώρας και αποκαλύπτει ένα γεγονός:

Καθοριστικής σημασίας για τον ανεφοδιασμό του πληθυσμού της Σοβιετικής Ένωσης είναι η μεγάλη λωρίδα καλλιεργήσιμης γης που εκτείνεται από τα δυτικά προς τα ανατολικά μέσω του μέσου των εδαφών της Σοβιετικής Ένωσης. Μέσα σε αυτή τη λωρίδα γης βρίσκονται οι περιοχές με μαύρο έδαφος, οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για τα τρόφιμα στην Ουκρανία που έχουμε ήδη καταλάβει, από την οποία τρέφονταν πάνω από το ήμισυ του πληθυσμού.

Αποτέλεσμα της ασυνάρτητης και κακής διαχείρισης των μπολσεβίκων είναι ότι ο αγροτικός πλούτος χρησιμοποιείται υποτυπωδώς και λανθασμένα. Κάτω από τη γερμανική διοίκηση, σε λίγα χρόνια αυτές οι περιοχές θα παράγουν πλεόνασμα αγροτικών προϊόντων που θα εξαλείψουν όλες τις έννοιες για τα τρόφιμα στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Παρόμοιος με τον πλούτο του γόνιμου εδάφους είναι ο πλούτος των βιομηχανικών πρώτων υλών: άνθρακας, σιδηρομετάλλευμα, χαλκός, πετρέλαιο, κασσίτερος, ψευδάργυρος, μόλυβδος, ασήμι, πλατίνα, υδρά-

ΣΥΝΟΗΚΕΣ ΕΔΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΑ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Μόνο οι δυτικές περιοχές της Σοβιετικής Ένωσης έχουν αναπτυχθεί όσον αφορά την συγκοινωνία. Όσο πιο ανατολικά, τόσο λιγότεροι δρόμοι και σιδηρόδρομοι είναι διαθέσιμοι για τη μεταφορά τροφίμων και πρώτων υλών, όπλων και ανθρώπων.

ργυρος και βωξίτης, με λίγα λόγια όλες οι σημαντικές πρώτες ύλες που είναι απαραίτητες για την κατασκευή μιας μεγάλης βιομηχανίας, βρίσκονται σε μεγάλη αφθονία. Και αυτά τα κοιτάσματα πρώτων υλών, χρησιμοποιήθηκαν από τους Μπολσεβίκους μόνο στο βαθμό που ήταν απαραίτητα για τη δημιουργία επιθετικού στρατού κατά της Ευρώπης, και αυτό ήταν κυρίως στις δυτικές περιοχές της ΕΣΣΔ.

Η κατανομή του πληθυσμού και το δίκτυο μεταφορών της Σοβιετικής Ένωσης συνδέονται στενά και άμεσα, όπως φαίνεται αμέσως με μια ματιά στους σχετικούς χάρτες. Στα δυτικά της ΕΣΣΔ, το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού και το μεγαλύτερο μέρος των αναπτυγμένων διαδρομών μεταφορών είναι συνωστισμένα. Πιο ανατολικά, η πυκνότητα του πληθυσμού και η κυκλοφορία αραιώνουν. Και τα δύο δείχνουν, μαζί με τις έρευνες γεωργικών και βιομηχανικών πρώτων υλών, ότι η Σοβιετική Ένωση μπορεί να επιβιώσει μόνο όσο το δυτικό τμήμα της χώρας παραμένει στα χέρια των Εβραίων εξουσιαστών αυτού του εκμεταλλευτικού κράτους.

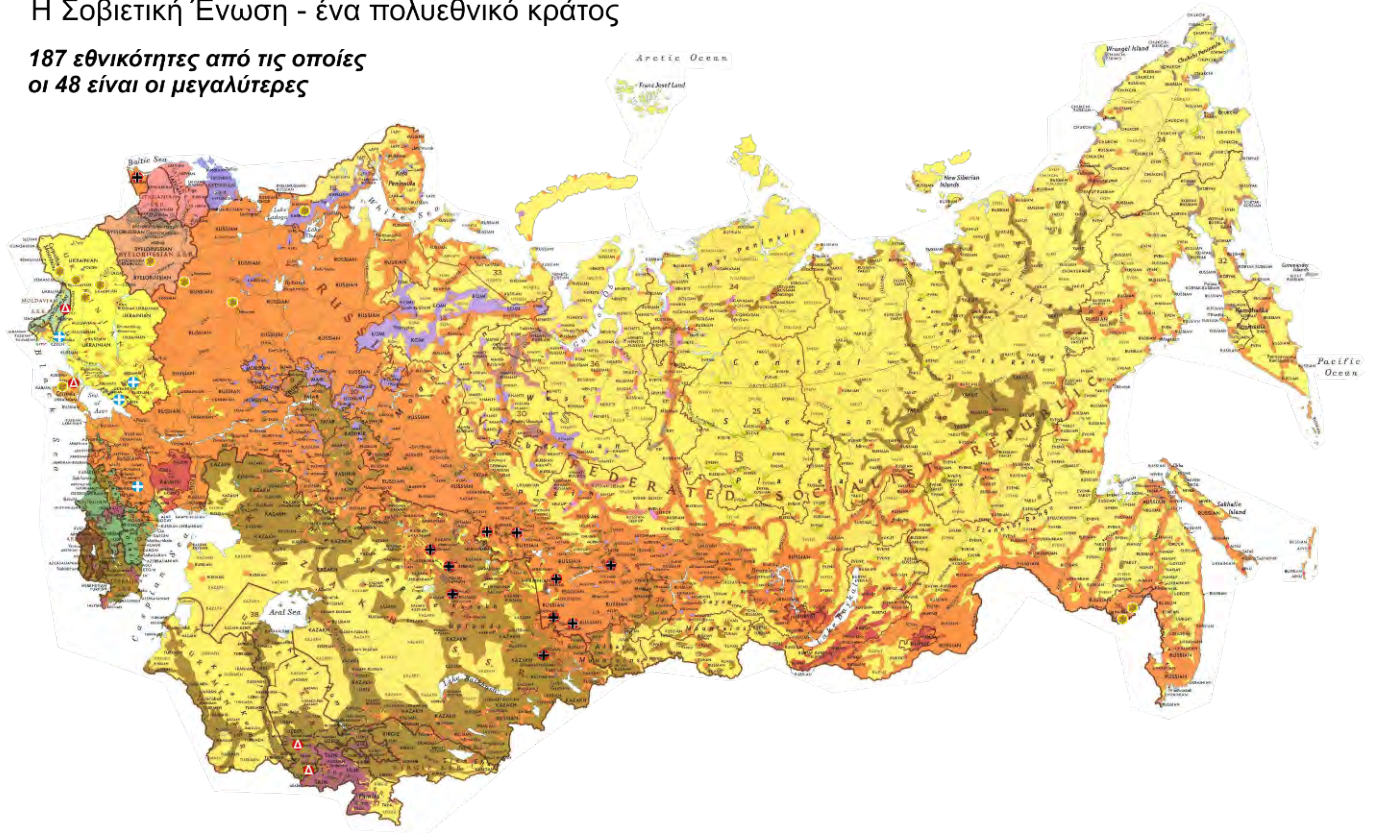
Αλλά ένα ακόμη γεγονός πρέπει να ληφθεί υπόψη: η ΕΣΣΔ είναι ένα πολυεθνικό κράτος στο οποίο 187 εθνοτικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένων των 48 μεγαλύτερων, αναγκάστηκαν να ζήσουν. Είναι αλήθεια ότι ο Μπολσεβικισμός έσπειρε σε όλους αυτούς τους λαούς την προώθηση των εθνικών ζωτικών συμφερόντων· στην πραγματικότητα, ωστόσο, κάθε εθνικό κίνημα, όσο μέτριο κι αν ήταν, καταπνίγηκε αιματηρά από το εβραϊκό-μπολσεβίκικο αρχηγείο στη Μόσχα.

Όσο λιγότερο είχαν ποτέ δικαίωμα οι λαοί της ΕΣΣΔ σε μια δική τους εθνική ζωή, άλλο τόσο και το άτομο. Ο τεράστιος πλούτος των γεωργικών και βιομηχανικών πρώτων υλών έδινε στον Μπολσεβικισμό μια μοναδική ευκαιρία να δημιουργήσει μια πραγματική και γνήσια κοινωνική τάξη και μια ευτυχισμένη ύπαρξη για τα εκατομμύρια του πληθυσμού που ζούσαν στις περιοχές υπό τον έλεγχό του, δηλ. «τον παράδεισο των αγροτών και των εργατών». Ο εβραϊκός μπολσεβικισμός, ωστόσο, χρησιμοποίησε τον πλούτο που είχε στη διάθεσή του μόνο στο βαθμό που ήταν απαραίτητος για τη δημιουργία του στρατού της παγκόσμιας επανάστασης. Ο πληθυσμός, όμως, του ήταν παντελώς αδιάφορος και έπρεπε να ζήσει σε απίστευτη δυστυχία.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η Σοβιετική Ένωση - ένα πολυεθνικό κράτος

187 εθνικότητες από τις οποίες
οι 48 είναι οι μεγαλύτερες

Σλαβική ομάδα:

- Ρώσοι
- Ουκρανοί
- Λευκορώσοι
- Πολωνοί
- Βούλγαροι

Λιθουανική-Λετονική ομάδα:

- Λιθουανοί
- Λετονοί

Ρωμαιοκαθολική ομάδα:

- Μολδαβοί

Γερμανική ομάδα:

- Γερμανοί

Ελληνική ομάδα:

- Έλληνες

Ιρανική ομάδα:

- Τατζίκοι
- Οσσετοί

Ινδική ομάδα:

- Τιγγάνοι

Αρμενική ομάδα:

- Αρμένιοι
- Εβραίοι

Ομάδα Καρτελιανών:

- Γεωργιανοί

Ομάδα Αμπχαζιανών-Καυκάσιων:

- Αμπχάζιοι
- Καμπαρντιανοί, Τσερκέσιοι και Αντιγκέγιοι
- Τσετσένοι και Ινγκουσέτιοι
- Νταγκεστάν: Άβαροι, Λακς, Δαργίνοι, Ταβασαράνοι, Λεζγκί, Αζέροι, Ρουτούλν

Φινλανδική ομάδα:

- Εσθονοί
- Καρέλιοι
- Σαάμοι (Λάπωνες)
- Κόμι (Ζιριάν) και Κομς-Περμιάκ
- Ουντμούρτοι
- Μάροι (Τσερεμίσα)
- Μορδοβιανοί

Ομάδα Μαγουάρων:

- Κάντεκ (Οστιάκ) και Μάνσι

Ομάδα Σαμογιετών:

- Νενέτσκιγ, Ντανασάν και Σέλκουπ

Ομάδα Αμπχαζιανών-Καυκάσιων: Τουρκικές ομάδες:

- Τσουβάδες
- Τάταροι
- Μπασκίρ
- Κουμουκλάρ και Νογκάι
- Καρατσάι-Μπαλκάρια
- Κοζάκοι
- Καρακαλπακστανοί
- Κιργιζιανοί
- Ουζμπέκοι
- Τουρκμενοί
- Αζέροι
- Γιακούτιοι
- Αλτάι, Χακάσσιοι
- Τουβάνοι

Ομάδες Μογγόλων:

- Μπουργιάτες
- Καλμούκοι

Τουνγκζουνικές-Μάντσου ομάδες:

- Εβένκοι, Νανάι, Ούντι και Όροχ

Παλαιοασιατικές ομάδες:

- Τσούκτσι, Κοργιάκοι
- Ίτελμεν, Γιουκάγκχιρ, Νιβκχ

Ομάδες Εσκιμώων-Αλεούτιων

- Εσκιμώοι, Αλεούτιοι και Κετς (Οστιάκι)

Η γερμανο-τευτονική διείσδυση στον ανατολικό χώρο

Ο αγώνας ενάντια στον μολσεβικισμό, ενάντια στον οποίο ο γερμανικός λαός και μαζί του οι νέες δυνάμεις μιας νέας Ευρώπης αγωνίζονται σήμερα, μπορεί να γίνει πλήρως κατανοητός μόνο αν κοιτάξει κανείς πίσω στους αιώνες. Ξανά και ξανά η Ευρώπη απειλήθηκε από τις βίαιες εισβολές λαών από την απεραντοσύνη της Ανατολής. Οι τευτονικές και οι γερμανικές δυνάμεις ήταν εκείνες, που αντιστάθηκαν σε αυτές τις εισβολές ξανά και ξανά και προσπάθησαν με ειρηνικές αντεπιθέσεις να διώξουν τον κίνδυνο της απειλής για την Ευρώπη από την Ανατολή για πάντα.

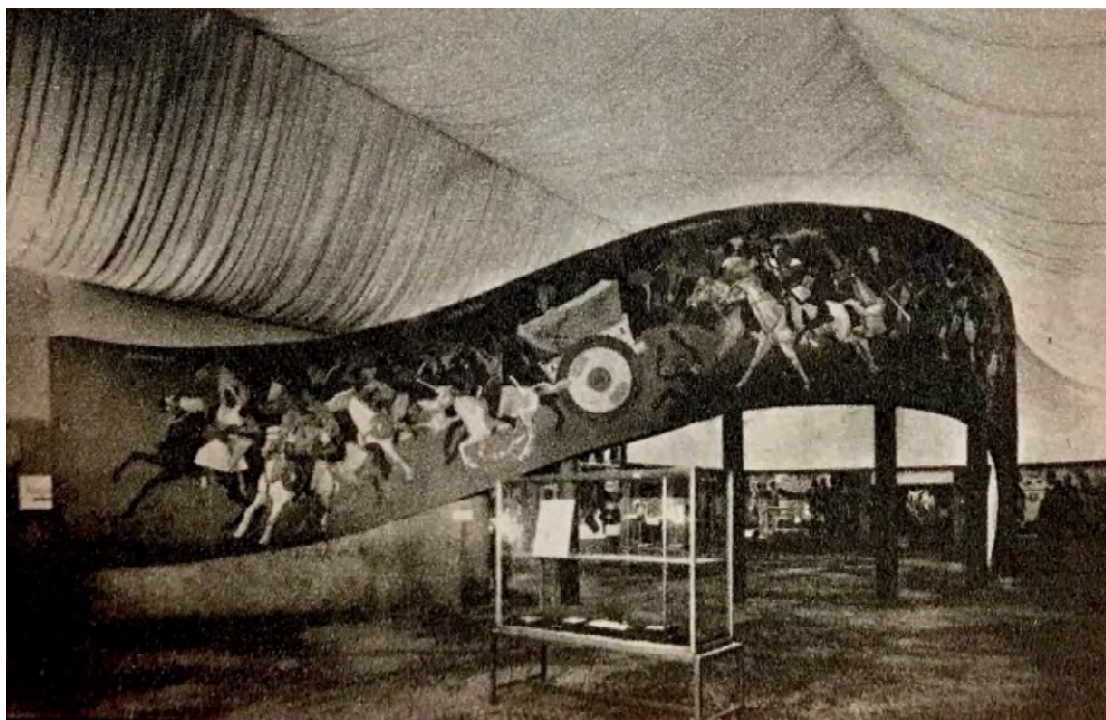
Μια τοιχογραφία που διασχίζει την αίθουσα της έκθεσης σαν απειλητικό κύμα, απεικονίζει τις τρομερές θύελλες από την Ανατολή που ξεκίνησαν με την εισβολή των Ούννων τον πέμπτο αιώνα. Μετά από αυτούς ακολούθησαν οι Άβαροι και στη συνέχεια οι μογγολικές ορδές του Τζένγκις Χαν, που προχώρησαν βαθιά στην Ευρώπη και κάθε φορά λίγο πριν από την επίτευξη των σκοτεινών στόχων τους σταματούσε και τους συνέτριβε η αμυντική δράση των Γερμανών πολεμιστών. Αυτός ο κίνδυνος εμφανιζόταν ξανά και ξανά και οδήγησε την Ευρώπη στο χείλος της δικής της καταστροφής. Στην εποχή μας, ο Μολσεβικισμός είναι αυτός που έχει προετοιμάσει τις άγριες στρατιές του να επιτεθούν εναντίον της Δύσης.

Ένας χάρτης (βλ. σελίδα 12) είναι ο καλύτερος τρόπος για να δείξουμε τις κινήσεις που έγιναν στην περιοχή. Φαίνεται η πολλαπλότητα των σκοτεινών γραμμών επίθεσης από την Ανατολή

εναντίον της Ευρώπης, στο τέλος των οποίων βρίσκονται οι μεγάλες μάχες εξόντωσης στις οποίες κατέρρευσε επανειλημμένα η θύελλα από την ανατολή: η μάχη των Καταλανικών Πεδίων το 450, όπου η δύναμη του στρατού των Ούννων συνετρίβη. Η μεγάλη μάχη κατά των Αβάρων το 786 και η μάχη του Βάλστατ στη Σιλεσία το 1241 έβαλαν τέλος στις ορδές των ιππέων από τα ανατολικά.

Σε αντίθεση, οι τευτονικές δυνάμεις και αργότερα οι γερμανικές προσπάθησαν ακατάπαυστα, να διεισδύσουν και να αξιοποιήσουν κάθε χώρο του οποίου η απεραντοσύνη περιείχε τόσους πολλούς και τρομακτικούς κινδύνους για τη Δύση. Οι γερμανοί Βάραγγοι, που οι Φινλανδοί αποκαλούσαν «Ρως», δηλαδή κωπηλάτες, ήταν οι πρώτοι που διείσδυσαν στη χώρα από τα βόρεια. Ίδρυσαν τις πρώτες αυτοκρατορίες στην ανατολική περιοχή πριν από περίπου 1100 χρόνια: Το Χόλμγκαρντ, το Νάουγκαρντ της Χανσεατικής περιόδου και το σημερινό Νόβγκοροντ στη λίμνη Ίλμεν, είναι το κέντρο ενός μεγάλου βασιλείου στα βόρεια γύρω στο έτος 862, το Κιανούγκαρντ, το σημερινό Κίεβο, πρωτεύουσα ενός ακόμη μεγαλύτερου βασιλείου στο νότο το έτος 865. Από εκεί οι Βάραγγοι τελικά ξεκίνησαν να μεταναστεύουν στον Δνείπερο διασχίζοντας τη Μαύρη Θάλασσα μέχρι τον Βόσπορο.

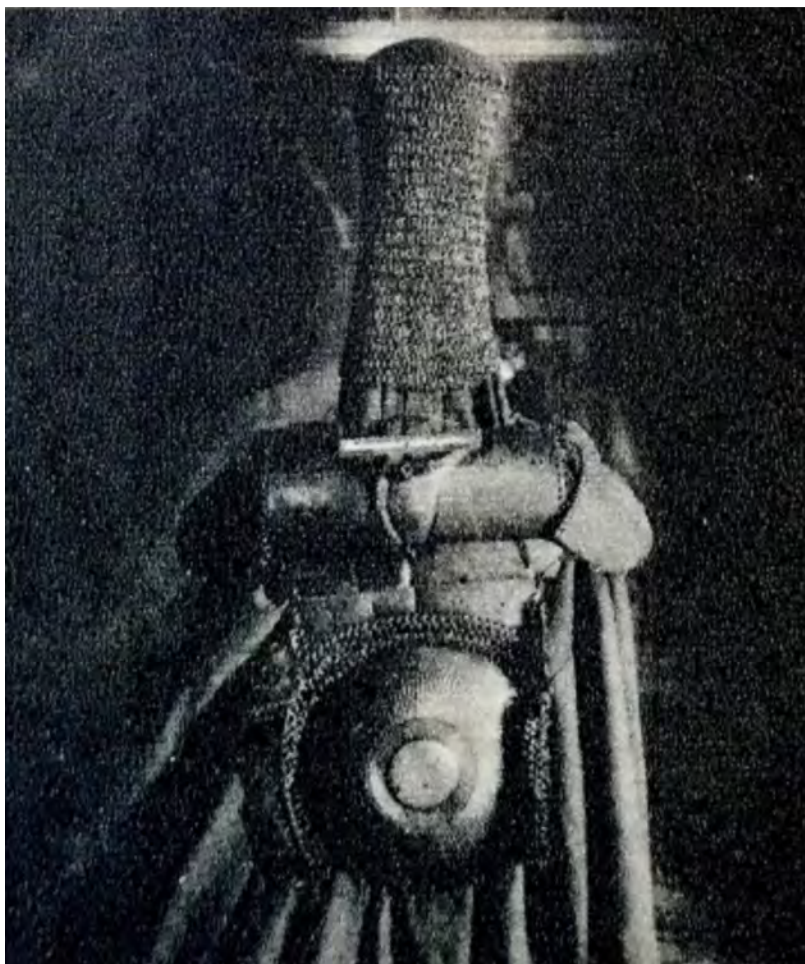
Ένα δεύτερο ισχυρό κύμα διείσδυσε στις περιοχές της Βαλτικής Θάλασσας και τις άνοιξε για τους Γερμανούς εμπόρους και Γερμανούς αγρότες. Από τον κόλπο του Λούμπεκ μέχρι τον Μέμελ, τη Ρίγα, το Ρίβαλ, τη Νάρβα, απλώνεται μια μεγάλη περιοχή κάτω από τη γερμανική κυριαρχία, στην οποία εγκαθίστανται οι Γερμανοί αγρότες και οι Γερμανοί έμποροι φέρνουν το εμπόριο και τις επιχειρήσεις σε μεγάλη ακμή. Ενώ ο Γερμανός αγρότης τον 12ο και 13ο αιώνα έκανε μεγάλα

Αποψη της αίθουσας «Η Γερμανική Διείσδυση στην Ανατολή»

«Η Θύελλα από τα Ανατολικά»
Μέρος της ζωφόρου από τον Άουγκουστ Κέμετερ, Βιέννη

**Μογγολική πανοπλία
που βρέθηκε στα
εδάφη της Σιλεσίας**

τμήματα αυτής της χώρας μέχρι τον Μέμελ γερμανικά εδάφη, οι έμποροι της Χανσεατικής Ένωσης έχτισαν ένα εκτεταμένο δίκτυο εμπορικών δρόμων. Τέλος, τον 18ο και τον 19ο αιώνα, ήταν και πάλι οι Γερμανοί αγρότες που, προερχόμενοι από τη βόρεια ή από τη δυτική και νότια Γερμανία, πήγαν προς τον Βόλγα και δημιούργησαν πολυάριθμα γερμανικά νησιά. Έτσι ξεπήδησαν παντού προμαχώνες της γερμανικότητας, που προσπαθούσαν να διώξουν τους κινδύνους αυτών των περιοχών και να τις ανοίξουν για την Ευρώπη και τον πολιτισμό της. Όλα αυτά όμως παρέμειναν μόνο απόπειρες, ανεξάρτητα από το πόσο σημαντική και καθοριστική μπορεί να ήταν η σημασία της καθεμιάς και πόσο μεγάλα ήταν τα επιτεύγματα των Γερμανών εποίκων αγροτών, που δημιούργησαν εύφορη γεωργική γη από την έρημο και τους βάλτους· στο Ράιχ, στη μακρινή πατρίδα, έλλειπε η ενότητα και η δύναμη, που θα υποστήριζαν και θα καθοδηγούσαν με αποφασιστικότητα τις δυνάμεις του γερμανικού λαού που έρεαν στην Ανατολή με την έννοια μιας γερμανικής και ευρωπαϊκής αποστολής.

Λόγω της έλλειψης μιας ισχυρής κεντρικής εξουσίας και ηγεσίας στο Ράιχ, η δυσοίωση απειλή της Ανατολής παρέμενε. Παρ' όλα αυτά, η

Ο βόρειο-γερμανός βασιλιάς Ριούρικ, δέχεται τον φόρο υποτέλειας των ανατολικών λαών
Από τη ζωφόρο του καθηγητή Κιττ, Βιέννη

γερμανική επιρροή έγινε αισθητή παντού. Το έργο των γερμανικών αγροτικών οικογενειών και των απογόνων τους, των Γερμανών στρατιωτών, των Γερμανών επιστημόνων, μηχανικών και καλλιτεχνών άφησε βαθιά χαραγμένα ίχνη γερμανικής ενέργειας και γερμανικού πνεύματος, για τα οποία υπάρχουν χιλιάδες μαρτυρίες μέχρι σήμερα.

Αυτό το γεγονός της επιρροής του γερμανικού πολιτισμού καταγράφεται σε μια μεγάλη έγχρωμη ζωφόρο. Υπενθυμίζει ότι τον 16ο αιώνα κάτω από την κυριαρχία του Ιβάν του

Οι Βόρειοι Γερμανοί Βαράγγοι, που οι Φινλανδοί αποκαλούσαν «Ρως», δηλαδή κωπηλάτες, ίδρυσαν τις πρώτες αυτοκρατορίες στην ανατολική περιοχή: Χόλμγκαρντ (862) και Κιανού-γκαρντ (865).

Γερμανοί ιππότες και αγρότες έφεραν τον πολιτισμό στις Ανατολικές περιοχές ήδη από τις αρχές του Μεσαίωνα. Από τη ζωφόρο του καθηγητή Κιττ, Βιέννη.

Τρομερούς, ο οποίος αναζητούσε σύνδεση με τη Δύση, ο Χανς Σχλίτε από το Γκόσλαρ προσέλαβε δασκάλους της επιστήμης και της τέχνης στην αυλή του Τσάρου. Οι Γερμανοί πολεμιστές δημιούργησαν έναν ισχυρό στρατό, τους λεγόμενους «Στρέλιτzen». Τον 17ο αιώνα ο Μέγας Πέτρος και Γερμανοί ναυπηγοί κατασκεύασαν έναν μεγάλο στόλο. Από όλα τα μέρη της Ευρώπης δοκιμασμένοι άνδρες συνέρρεαν στην Αυλή του για να βοηθήσουν στην οικοδόμηση του κράτους του.

Η κυριαρχία της Χανσεατικής Ένωσης στην Ανατολή εκτεινόταν από τον κόλπο του Λούμπεκ μέχρι το φρούριο Χέρμαν στη Νάρβα· έφτασε στη μεγαλύτερη έκτασή της γύρω στο 1400.

Η γερμανική επιρροή στην Ανατολή. Ζωφόρος από τον καθηγητή Χόλτσινγκερ, Βιέννη.

Ο ανιδιοτελής και επιδέξιος Βεστφαλός Όστερμαν καθορίζει τη μοίρα της Ρωσίας υπό τον διάδοχο του Πέτρου. Η Μεγάλη Αικατερίνη κυβέρνησε από το 1762 έως το 1796. Ο καλύτερος στρατηγός της ήταν ο κόμης Μπέρκχαρντ Κρίστοφ φον Μένιχ του Όλντενμπουργκ, που έχτισε το περίφημο κανάλι Λάντογκα και είναι ο πιο έξυπνος αποικιστής, κάτω από τις διαταγές του οποίου περισσότεροι από 30.000 Γερμανοί από τη Σουηβία, τη Φραγκονία και τη νότια Γερμανία μετανάστευσαν στην περιοχή του Βόλγα για να κάνουν την Τσαρική Αυτοκρατο-

ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

ρία την καλύτερη χώρα σιτηρών μέσα σε λίγα χρόνια. Τον 19ο αιώνα, ο Χάινριχ Φρίντριχ Καρλ Ραϊχσφράιχερ φον Στάιν έγινε ο οργανωτής της αντίστασης κατά του Ναπολέοντα (1812). Σαν διπλωμάτης, ο Μπίσμαρκ προσπάθησε να ευθυγραμμίσει τις πολιτικές της τσαρικής Ρωσίας με το αίσθημα ευθύνης για τη διατήρηση της ειρήνης στην Ευρώπη.

Η γερμανική επιρροή στην Ανατολή.

Η γερμανική επιρροή στην Ανατολή. Ζωφόρος από τον καθηγητή Χόλτσινγκερ, Βιέννη

Σπίτι γερμανικού χαρακτήρα σε επαρχιακόδρόμο του Βόλγα

Ο πρώτος σιδηρόδρομος από το Τσάρκογιε στην Πετρούπολη, ένα γερμανικό έργο.

Χάλκινες πόρτες στον καθεδρικό ναό της Αγίας Σοφίας στο Νόβγκοροντ, κατασκευασμένες από Γερμανούς καλλιτέχνες.

Άποψη μνημείου για τον Μέγα Πέτρο, κάτω από γερμανική διαχείριση οδήγησε πολλούς θαυμαστές της τέχνης στην Πετρούπολη.

ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ ΟΜΑΔΕΣ
ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΣΜΟΥ
ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ
ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΑΠΟ ΤΟ 1848 ΕΩΣ ΤΟ 1918

Μαρξισμός και Μπολσεβικισμός - η εφεύρεση του Ιουδαϊσμού

Ο Ιουδαϊσμός αναγνώρισε από νωρίς τις απεριόριστες δυνατότητες που πρόσφερε η γη και οι άνθρωποι της Ανατολής για την αίρεση του μπολσεβικισμού. Αυτή η δήλωση επεξηγείται από δύο απεικονίσεις που αντιπαραβάλλουν δύο γεγονότα:

1. ότι ο Εβραίος Μαρξ-Μαρντοχάι είναι ο εφευρέτης του μαρξισμού.
2. ότι το σημερινό σοβιετικό κράτος δεν είναι τίποτε άλλο παρά η πρακτική υλοποίηση αυτής της εβραϊκής εφεύρεσης. Ανάμεσα στα δύο

αυτά ιστορικά γεγονότα βρίσκεται η ίδια η επανάσταση των Μπολσεβίκων, μέσω της οποίας ο Εβραίος ξερίζωσε τις καλύτερες δυνάμεις της Ανατολής για να γίνει ο απόλυτος κυρίαρχος μιας περιοχής από την οποία ήλπιζε να κερδίσει μια μέρα την παγκόσμια κυριαρχία. Σύμφωνα με την GPU, σχεδόν δύο εκατομμύρια άνθρωποι έπρεπε να πεθάνουν στα χέρια των εκτελεστών κατά τα έτη 1917 έως 1921. Άμεση συνέπεια αυτής της επανάστασης, όμως, ήταν οι τρομεροί λιμοί που στοίχισαν 19 εκατομμύρια θύματα την περίοδο μεταξύ 1917 και 1934. Συνολικά, πάνω από 21 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από αυτή την επανάσταση που ξεκίνησε από τους Εβραίους και τις συνέπειές της.

Το ψεύτικο προσωπείο του μπολσεβικισμού

Οι αιματηρές απόπειρες του μπολσεβικισμού στην Ευρώπη συνοδεύτηκαν από μια άγρια προπαγάνδα που διακήρυττε ξανά και ξανά ότι η Σοβιετική Ένωση ήταν ο «παράδεισος των αγροτών και των εργατών». Στην πραγματικότητα, αυτή η προπαγάνδα και ό,τι μπορούσε να καυχηθεί ο μπολσεβικισμός όσον αφορά τις πολιτιστικές, κοινωνικές και τεχνικές προόδους στη χώρα του δεν ήταν παρά μια απατηλή παρωδία, πίσω από την οποία κρυβόταν η απόλυτη δυστυχία της καθημερινότητας των μπολσεβίκων. Το γεγονός αυτό πραγματεύεται στην επόμενη αίθουσα της έκθεσης, στο επίκεντρο της οποίας είναι το πρωτότυπο ενός μνημείου των Μπολσεβίκων, μαζικής παραγωγής από γύψο και ροκανίδια. Ένα αντίγραφο αυτού του μνημείου ανεγέρθηκε σε κάθε πόλη, το οποίο όμως λόγω της κακής ποιότητας σύντομα διαλύθηκε, ένα πραγματικό σύμβολο του μπολσεβίκικου πολιτισμού. Τέτοια μνημεία ενισχύουν αυτή τη βρώμικη και άθλια ατμόσφαιρα που είναι κοινή σε όλες τις σοβιετικές πόλεις και που διακόπτεται μόνο από τα λίγα υπέροχα κτίρια, τα οποία τεχνικά είναι ελαττωματικά από κάθε άποψη, ειδικά σχεδιασμένα για να τα χρησιμοποιούν για προπαγάνδα και για να εξαπατήσουν τον ξένο ταξιδιώτη.

Αυτό το ψεύτικο προσωπείο που έχει στηθεί καθαρά για προπαγανδιστικούς σκοπούς, είναι χαρακτηριστικό όλων των μπολσεβίκικων πόλεων. Στις λεωφόρους στέκονται αυτές οι «γιγάντιες κατασκευές» σε αμερικανικό στυλ, που έχουν χιλιάδες τεχνικά ελαττώματα, κοιτάζοντας με περιφρόνηση τις άθλιες καλύβες των εξαντλημένων εργατών, στις οποίες ο μέσος πολίτης αυτού του «παραδείσου», μετά από 25 χρόνια πολιτιστικής ευδαιμονίας των Μπολσεβίκων, αναγκάζεται να ζήσει μια γκρίζα και χωρίς χαρά ζωή.

Εξίσου κραυγαλέα με τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στα κρατικά κτίρια και στη γενική δυστυχία της στέγασης είναι και η διαφορά μεταξύ των στρατιωτικών εξοπλισμών και εκείνων των πραγμάτων που για εμάς είναι απλώς απαραίτητα σαν αγαθά της καθημερινής ζωής. Οι γιγαντιαίες δαπάνες για εξοπλισμούς, που δεν μπορεί να συγκριθεί με καμία χώρα στον κόσμο, αντισταθμίζονται από μια τεράστια έλλειψη

ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

1. Μάχες της Βαλτικής 1918
2. Φινλανδικός αγώνας για ελευθερία 1918
3. Απόπειρα εξέγερσης στην Ελβετία (Ράντεκ) 1918
4. Ήττα της Ουκρανίας 1918-1920
5. Σπαρτακιστική Εξέγερση 1919
6. Σοβιετική Ουγγαρία του Μπέλα Κουν 1919
7. Σοβιετική Δημοκρατία του Μονάχου 1919
8. Εξέγερση Μαξ Χελτς, Νόβγκοροντ 1919-1921
9. Αγώνας κατά του φασισμού 1919-1922
10. Πόλεμος της Σοβιετικής Ένωσης κατά της Πολωνίας 1920-1921
11. Απόπειρα δολοφονίας στον καθεδρικό ναό της Σόφιας το 1925
12. Εξέγερση των Αυστρο-μαρξιστών της Βιέννης 1927-1934
13. Εξέγερση του Βουκουρεστίου 1932
14. Εξέγερση της Γενεύης (Λεόν Νικόλ) 1932
15. Πυρκαγιά στο κτίριο του Ράιχσταγκ στο Βερολίνο, 1933
16. Εξέγερση των βετεράνων του Φεβρουαρίου στο Παρίσι 1934
17. Εξέγερση των ανθρακωρύχων στις Αστούριες 1934
18. Εξέγερση του Άμστερνταμ 1935
19. Κυβέρνηση Λαϊκού Μετώπου Παρίσι 1938-1939
20. Ισπανικός Εμφύλιος Πόλεμος 1936-1939
21. Προετοιμασία για ανατροπή Πράγα 1938
22. Φινλανδο-σοβιετικός πόλεμος 1939-1940
23. Υποστήριξη στο πραξικόπημα του Σίμοβιτς στο Βελιγράδι το 1941
24. Κομμουνιστικές ανατρεπτικές ενέργειες 1918-1942

Η επανάσταση των Μπολσεβίκων, η πιο φρικτή καταστροφή στην παγκόσμια ιστορία. Ζωφόρος από τον καθηγητή Χόλτσινγκερ, Βιέννη

των πιο πρωτόγονων καταναλωτικών αγαθών. Δεν φταίει ο πόλεμος που ο πληθυσμός δεν έχει σχεδόν καθόλου πιάτα και φλιτζάνια, έπιπλα ή κρεβάτια, τα πιο βασικά διακοσμητικά σπιτιού, κουρτίνες ή τα φθηνότερα χαλιά, πόσο μάλλον τα πιο απαραίτητα ρούχα. Οι τιμές για τέτοια είδη καθημερινής ανάγκης είναι εξίσου απαγορευτικές με τις τιμές των ειδών του παντοπωλείου. Με ένα πολύ γενναιόδωρο υποτιθέμενο εβδομαδιαίο μέσο

Πίσω από τις μεγαλοπρεπείς προσόψεις κρύβονται τα ενοχλήματα των εργατών

εισόδημα του εργαζόμενου από 100 - 125 ρούβλια, 1 κοστούμι=1400 ρούβλια, 1 κιλό βούτυρο=24 ρούβλια, 1 ζευγάρι παπούτσια=360 ρούβλια, 1 κιλό κρέας=22 ρούβλια.

Αυτές ήταν οι τιμές στην ΕΣΣΔ κατά την περίοδο της ειρήνης, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αυτά τα πράγματα μπορούσαν να αγοραστούν. Το κακής ποιότητας ψωμί και οι πατάτες παρέμειναν σχεδόν αποκλειστικά τα τρόφιμα του πλήρως ενωμένου πληθυ-

Τα πάντα για τους εξοπλισμούς, ο λαός μένει με την πείνα στα κουρέλια.

σμού στα 20 χρόνια του μπολσεβίκικου συστήματος.

Η κραυγαλέα αντίθεση μεταξύ του τεράστιου εξοπλισμού και της βαθιάς δυστυχίας του λαού εκφράζεται στις συνθήκες διαβίωσης στη Μόσχα, οι οποίες, παρεμπιπτόντως, δεν είναι καλύτερες ή χειρότερες από οποιαδήποτε άλλη πόλη των Μπολσεβίκων. Ακόμη και πριν από τον παγκόσμιο πόλεμο του 1913, αυτές οι συνθήκες δεν ήταν καλύτερες. Το 1928, όμως, σε ένα δωμάτιο ζούσαν κατά μέσο όρο 4 άτομα, το 1939 6 άτομα, ανεξάρτητα από την οικογενειακή τους καταγωγή.

Όλα τα διαθέσιμα δωμάτια είναι γεμάτα. Τα αυτόνομα διαμερίσματα, όπως τα γνωρίζουμε στη Γερμανία, είναι πολύ σπάνια· κάθε δωμάτιο είναι ταυτόχρονα κουζίνα, σαλόνι και κρεβατοκάμαρα για τους ενοίκους του. Αν αναζητήσετε τους ενόχους που ευθύνονται για αυτήν την ανώνυμη δυστυχία του πληθυσμού, αναπόφευκτα θα συναντήσετε παντού Εβραίους. Δεν είναι σημαντικό το γεγονός ότι η λέξη «αντισιμιτικής» θεωρήθηκε μια από τις πιο σοβαρές κατηγορίες στο σοβιετικό κράτος, μια κατηγορία που σήμαινε πολύ εύκολα σκληρή δουλειά και θάνατο για όσους την αντιμετώπισαν; Μια ματιά στα στατιστικά στοιχεία για τον Ιουδαϊσμό των ανώτατων αξιωμάτων στη Σοβιετική Ένωση εξηγεί τα πάντα με την πρώτη ματιά. Σχεδόν όλα τα υπουργεία, που ονομάζονται «Λαϊκές Επιτροπές» στη μπολσεβίκικη γλώσσα, ελέγχονται σχεδόν αποκλειστικά από Εβραίους.

Η συνειδητοποίηση ότι το σοβιετικό κράτος είναι ζήτημα του εβραϊσμού εξηγεί και τη βάνausη εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού του πληθυσμού, που θυσιάζεται ανελέητα για τους στόχους της εβραϊκής παγκόσμιας επανάστασης. Πέρα από το περίφημο σύστημα Σταχάνοφ, αυτό επιβεβαιώνεται από τη σκόπιμη υποβάθμιση των γυναικών στο καθεστώς της δουλείας σκλάβων. Ακόμη και στα πιο βαριά επαγγέλματα, στα υπόγεια ανθρακωρυχεία και στη μεταλλουργική βιομηχανία, οι γυναίκες αναγκάζονταν να εργάζονται σε αυξανόμενο βαθμό ακόμη και σε καιρό ειρήνης.

Ένα άλλο γεγονός από τη βιομηχανική οργάνωση του σοβιετικού κράτους δείχνει στον γνώστη με την πρώτη ματιά ότι μόνο εβραϊκές δυνάμεις μπορούν να εργάζονται εδώ: Σύμφωνα με το «σχέδιο», το εργοστάσιο Βοροσίλοβ στο Μινσκ επρόκειτο να παράγει 650 εργαλειομηχανές ετησίως, αξίας 81 εκατομμυρίων ρουβλίων. Ωστόσο, ο καθοριστικός παράγοντας για την εκπλήρωση του σχεδίου – χαρακτηριστικό της εβραϊκής νοοτροπίας – ήταν αποκλειστικά η υλική απόδοση της παραγωγής. Λόγω της έλλειψης εξειδικευμένων εργατών, εργαλείων και ανταλλακτικών, το εργοστάσιο μπόρεσε να παράγει μόνο 480 εργαλειομηχανές αξίας 59,2 εκατομμυρίων ρουβλίων. Παρ' όλα αυτά για να εκπληρωθεί το σχέδιο, η διοίκηση του εργοστασίου είχε στήσει κρυφά ένα λεβητοστάσιο σε μια πίσω αυλή, τα προϊόντα του οποίου πωλούνταν κρυφά σε εξωφρενικές τιμές και από το οποίο πληρώθηκε η διαφορά των 22 εκατομμυρίων ρουβλίων. Το σχέδιο επομένως εκπληρώθηκε καθαρά αριθμητικά με 81 εκατομμύρια ρούβλια, αν και οι μηχανές που παρήχθησαν 170 λιγότερες μηχανές.

Ο Σοβιετικός Στρατός – μια τρομερή απειλή για την Ευρώπη.

Η εβραιο-μπολσεβίκικη κλίκα εξουσίας στη Μόσχα προετοιμάστηκε συστηματικά για τον αφανισμό της Ευρώπης από την ημέρα που δολοφονήθηκε ο Τσάρος. Όλες οι πρώτες ύλες και όλο το εργατικό δυναμικό αξιοποιήθηκαν αποκλειστικά και ανελέητα για το σκοπό αυτό. Οι ξένοι ειδικοί και σχεδιαστές έπρεπε να αντισταθμίσουν τη δική τους τεχνική κατωτερότητα. Επιτεύχθηκαν έτσι στοιχεία παραγωγής που κατέπληξαν ολόκληρο τον κόσμο όταν αποκαλύφθηκε η πλήρης έκταση του σοβιετικού εξοπλισμού από τα στοιχεία της λείας που δημοσιεύτηκαν στις γερμανικές εκθέσεις της Βέρμαχτ.

Ένας πληθυσμός 180 εκατομμυρίων ανθρώπων χρειάστηκε να εργαστεί αποκλειστικά για εξοπλισμούς για 25 χρόνια, με την πιο βάνουση παραμέληση ακόμη και των πιο πρωτόγονων αναγκών της ζωής. Αυτή είναι η εξήγηση για το μέχρι τότε αδιανόητο μέγεθος του εξοπλισμού των μπολσεβίκων, που στο μεταξύ έχει αιχμαλωτιστεί ή καταστραφεί σε μεγάλο βαθμό στις μάχες εξόντωσης της ανατολικής εκστρατείας.

Αυτός ο τεράστιος εξοπλισμός έπρεπε να δώσει τη δυνατότητα στον εβραϊσμό να κυριαρχήσει σε όλη την Ευρώπη. Για την υλοποίηση αυτού του σχεδίου, ο μπολσεβικισμός είχε ήδη εξασφαλίσει σημαντικές θέσεις στη Φινλανδία, στις χώρες της Βαλτικής, στην Πολωνία και στη Βεσσαραβία. Αυτοί οι χώροι διευρύνθηκαν συστηματικά για την αποφασιστική ώθηση κατά της Δύσης.

Το πόσο τεράστιος ήταν αυτός ο εξοπλισμός και εξακολουθεί να είναι ακόμη και σήμερα φαίνεται ίσως καλύτερα από τα λάφυρα που πιάστηκαν από τη μεγάλη περικύκλωση και τις μάχες στους θύλακες του 1941 και των χειμερινών μαχών, στις οποίες καταλήφθηκαν ή καταστράφηκαν συνολικά πάνω από 25.000 άρματα μάχης, πάνω από 32.000 πυροβόλα, 16.000 αεροσκάφη και συνελήφθησαν περισσότερα από 4 εκατομμύρια αιχμάλωτοι.

Μια όψη της αίθουσας «Ο Σοβιετικός Στρατός»

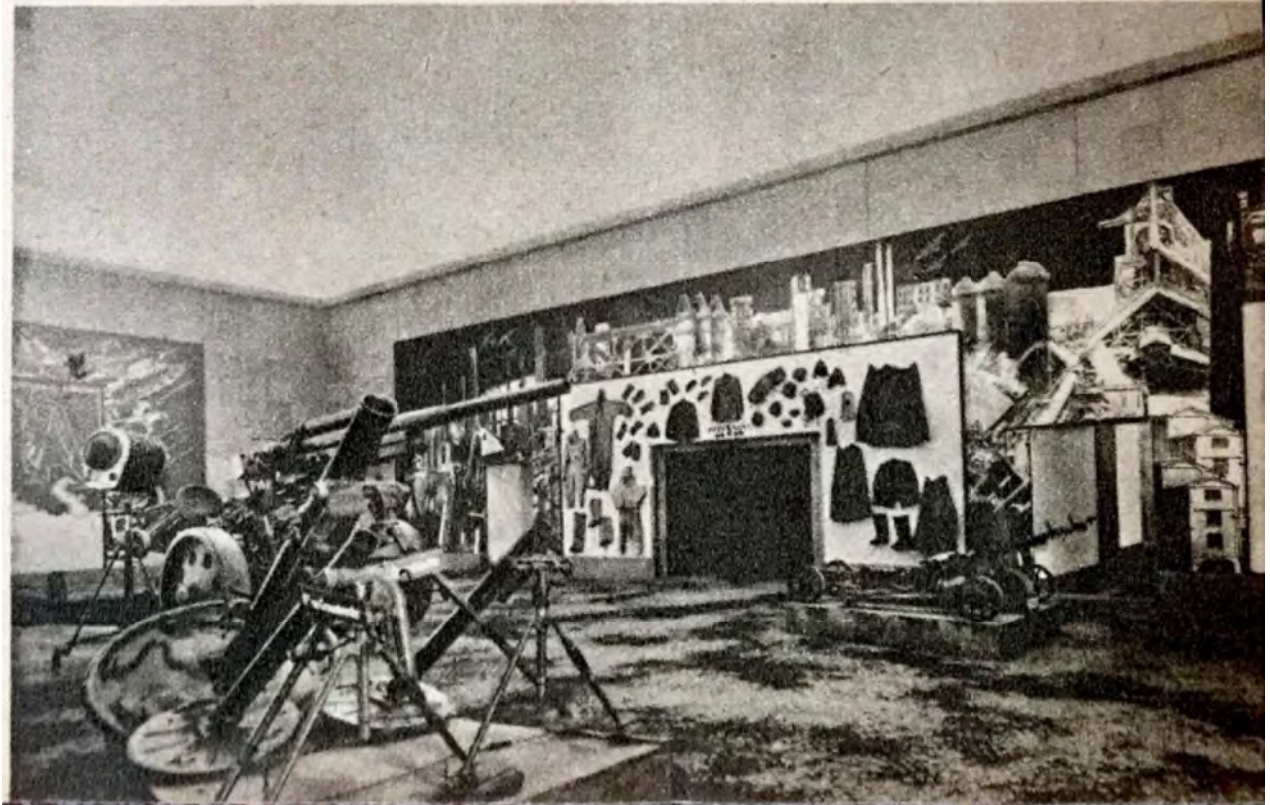

Θέλουν να φέρουν τον μπολσεβίκικο πολιτισμό στην Ευρώπη

Η κατάκτηση της Ευρώπης — στόχος του μπολσεβίκικου επιτιθέμενου στρατού

Για την παραγωγή όπλων εξάγονταν ακόμη και τρόφιμα, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες λιμοκτονούσαν και πέθαιναν.

Τα λάφουρα αποδεικνύουν την επιδιωκόμενη επίθεση στην Ευρώπη.

ΤΟ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

με το ξέσπασμα του πολέμου

Τα όπλα για την καταστροφή της Ευρώπης δημιουργήθηκαν σε πανίσχυρα εξοπλιστικά κέντρα.

Ο σοβιετικός στρατός μια τρομερή απειλή για την Ευρώπη.
Αποψη της αίθουσας «ο Σοβιετικός στρατός»

Ένας σκύλος-νάρκη. Αυτά τα δυστυχισμένα ζώα εκπαιδεύονται από τους Μπολσεβίκους να ψάχνουν την τροφή τους αποκλειστικά κάτω από άρματα μάχης. Τα πεινασμένα ζώα ορμούν στα εχθρικά άρματα μάχης, πιστεύοντας ότι σε αυτά θα βρουν την τροφή τους. Τα σκυλιά κουβαλώντας δύο νάρκες στη ράχη τους, αγγίζουν τα άρμα μάχης με μια περόνη επαφής που προκαλεί την έκρηξη.

Τάξεις στο αταξικό κράτος.

Ο μπολσεβικισμός κάποτε κήρυττε ότι φυσικά δεν θα υπήρχαν πλέον τάξεις στον παράδεισό του, γιατί μετά την εξόντωση των πάλαι ποτέ κυρίαρχων τάξεων θα υπήρχε μόνο το προλεταριάτο, το οποίο ο Μπολσεβικισμός καλούσε να κυβερνήσει. Το ότι και αυτή ήταν απλώς μια φτηνή φράση είναι εμφανές σε κάθε αμερόληπτο παρατηρητή από τους διάφορους βαθμούς υποδούλωσης του πληθυσμού. Στην κορυφή του ίδιου του κράτους βρίσκεται η εβραϊκή άρχουσα τάξη με τα αδύναμα εργαλεία της, κάτω από τα οποία βρίσκονται οι μάζες των ειδικευμένων βιομηχανικών εργατών στις πόλεις. Χωρισμένοι από την εργατική τάξη από ένα βαθύ κοινωνικό χάσμα, οι αγρότες του κολχόζ ζουν στη φτώχεια. Αυτή η κοινωνική διαφορά μεταξύ πόλης και επαρχίας διευρύνθηκε σκόπιμα από τον μπολσεβικισμό:

1. για να προσελκύσουν μεγάλα πλήθη στις πόλεις και έτσι να κάνουν δυνατό το πρόγραμμα επανεξοπλισμού των Μπολσεβίκων·
2. για να δοθεί στον εργαζόμενο η εντύπωση ότι είναι σε καλύτερη κοινωνική θέση σε σχέση με το αγροτικό πληθυσμό και να τον κάνουν να νομίζει ότι η ίδια η πρωτόγονη και φτωχή ζωή του σε σύγκριση με αυτή των κατοίκων των κολχόζ είναι θαυμάσια. Δεν ήξερε και δεν μπορούσε να ξέρει ότι η ύπαρξή του ήταν τρομερή δυστυχία σε σύγκριση με τις δικές μας συνθήκες, γιατί η σύνδεση με τον υπόλοιπο κόσμο κόπηκε εις βάρος του.

Εκτός από τους εργάτες και τους αγρότες στα κολχόζ, υπάρχουν άλλες δύο τάξεις που δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα· σ' αυτές

Ζωή χωρίς νόημα

Άνθρωποι χωρίς ελπίδα

περιλαμβάνονται όλα τα μέλη της πρώην διανοήσης και της μεσαιάς τάξης που περιγράφεται ότι έχουν μη προλεταριακή καταγωγή.

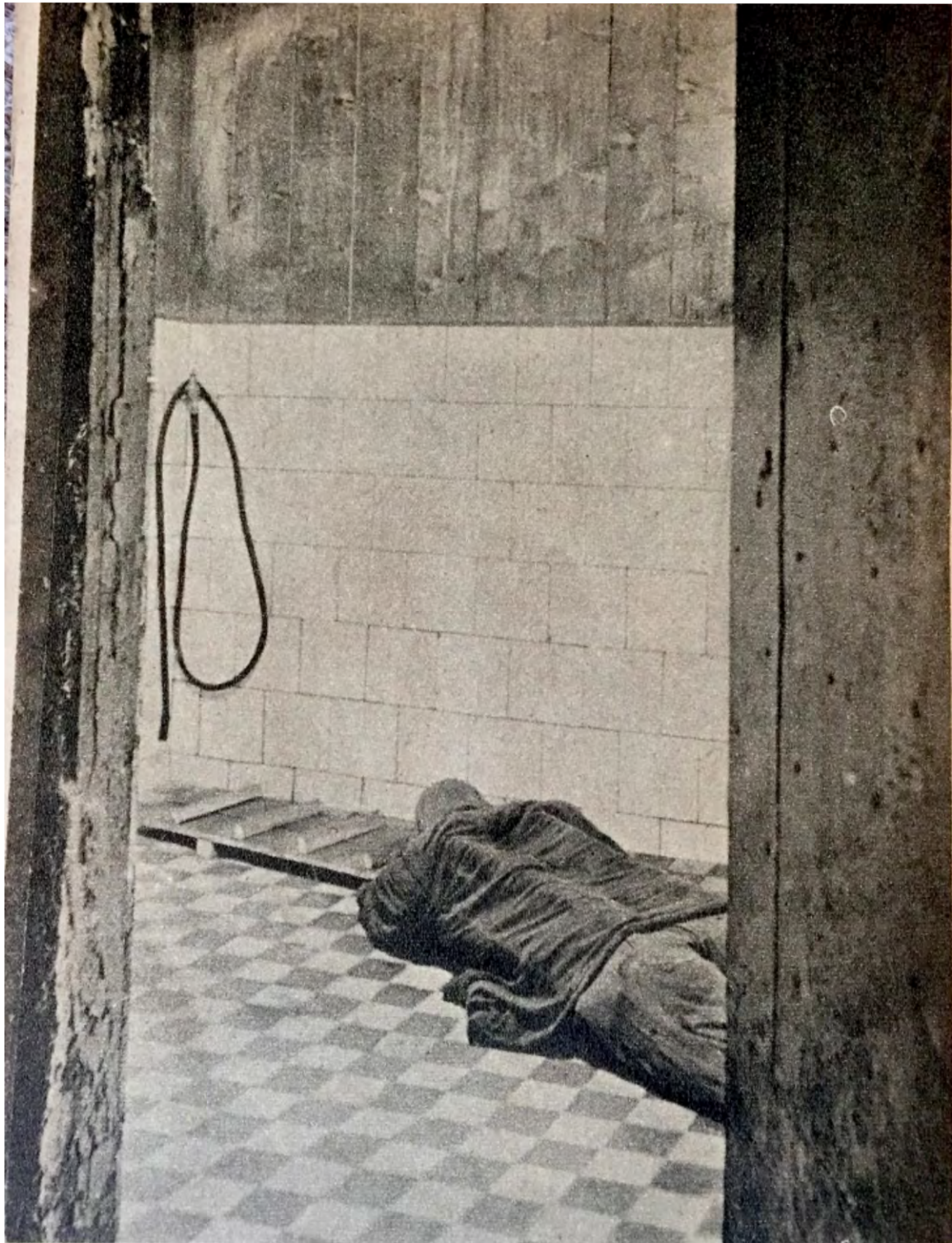

Τάξεις στο δήθεν αταξικό κράτος

Τέλος, υπάρχουν οι εργάτες σε καταναγκαστική εργασία, που απασχολούνται σε τεράστιες ακαλλιέργητες περιοχές σαν σκλάβοι φθηνής και παράνομης εργασίας και πεθαίνουν εκεί κατά εκατομμύρια σαν αποτέλεσμα της ανεπαρκούς διατροφής, της κακής στέγασης και των υψηλότερων απαιτήσεων εργασίας.

Αυτός ο χώρος διαβίωσης θεωρείται ιδιαίτερα άνετος στον σοβιετικό παράδεισο. Αυτή είναι η υποτιθέμενη κυριαρχία του προλεταριάτου.

Εκτέλεση με πυροβολισμό στο λαιμό σε μια φυλακή της G.P.U.

Η Κρατική Πολιτική Διεύθυνση [Государственное политическое управление (ГПУ)] (GPU) ήταν η υπηρεσία πληροφοριών και η μυστική αστυνομία της Ρωσικής Σοβιετικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας.

Η GPU – το εργαλείο τρόμου του εβραϊκού μπολσεβικισμού

Το ερώτημα που τίθεται ξανά και ξανά για το γιατί οι Μπολσεβίκοι προβάλλουν τόσο επίμονη αντίσταση στο μέτωπο βρίσκει ίσως την πιο πειστική εξήγηση στον βάνουσο τρόπο που ασκεί ο Εβραίος, με τη βοήθεια της GPU, στον πληθυσμό. Αυτός ο τρόμος, που κράτησε 25 χρόνια, δημιούργησε αυτή τη γκρίζα και άβουλη μάζα, που υπακούει σε κάθε ηλίθια εντολή, γιατί αυτό από μόνο του προσφέρει μια τελευταία ευκαιρία ζωής. Η αντίσταση σε αυτόν τον τρόπο θα ισοδυναμούσε με θάνατο του ατόμου, και αρκετά συχνά και ολόκληρης της οικογένειας. Το κτηνώδες καθεστώς τρόμου της εβραϊκής GPU δεν μπορεί να περιγραφεί καλύτερα από τις σαδιστικές μεθόδους βασανιστηρίων που χρησιμοποιούνται για την εξόντωση των υποτιθέμενων «παρασίτων».

Στην έκθεση παρουσιάζεται ένα ακριβές αντίγραφο ενός κελιού, από τα υπόγεια της GPU, όπου πυροβολούν εν ψυχρώ στο λαιμό. Πίσω από τη σιδερένια πόρτα αυτού του κελιού θανάτου, σχεδόν 5.000 άνθρωποι έχουν πυροβοληθεί από την GPU μέσα σε 6 χρόνια, σύμφωνα με τη μαρτυρία ενός κομισάριου που πιάστηκε αιχμάλωτος.

Το ίδιο το κελί είναι πλήρως καλυμμένο με πλακάκια. Όσοι καταδικάζονται σε θάνατο οδηγούνται στο κελί και πυροβολούνται στο λαιμό. Το πτώμα παραμερίζεται, το αίμα πλένεται από τα πλακάκια με τη βοήθεια ενός σωλήνα νερού, ένας ανεμιστήρας παρέχει καθαρό αέρα για να μην λιποθυμήσει ο επόμενος κατάδικος από τη μυρωδιά του αίματος· γιατί πρόκειται να παραμείνει στον τρομερό φόβο με πλήρη συνείδηση μέχρι την τελευταία στιγμή.

Υπάρχει και ένα άλλο ιδιαίτερα στενό κελί για να αποσπάσει ομολογίες· σε αυτό οι κρατούμενοι αναγκάζονται να σταθούν στα γόνατα για ώρες. Αν σηκωθούν όρθιοι χτυπούν στο ταβάνι ενεργοποιώ-

Κελιά βασανιστηρίων σε φυλακή της GPU

ντας ένα κουδούνι συναγερμού και ένας προβολέας ρίχνει έντονο φως στα μάτια τους. Αν προσπαθήσουν να καθίσουν σε ένα στενό κάθισμα που υπάρχει, τους χτυπάει ηλεκτρικό ρεύμα που τους αναγκάζει να ξανασηκωθούν. Μια ξύλινη ακίδα στην πόρτα πιέζει συνεχώς τον κρατούμενο στην περιοχή του στομάχου.

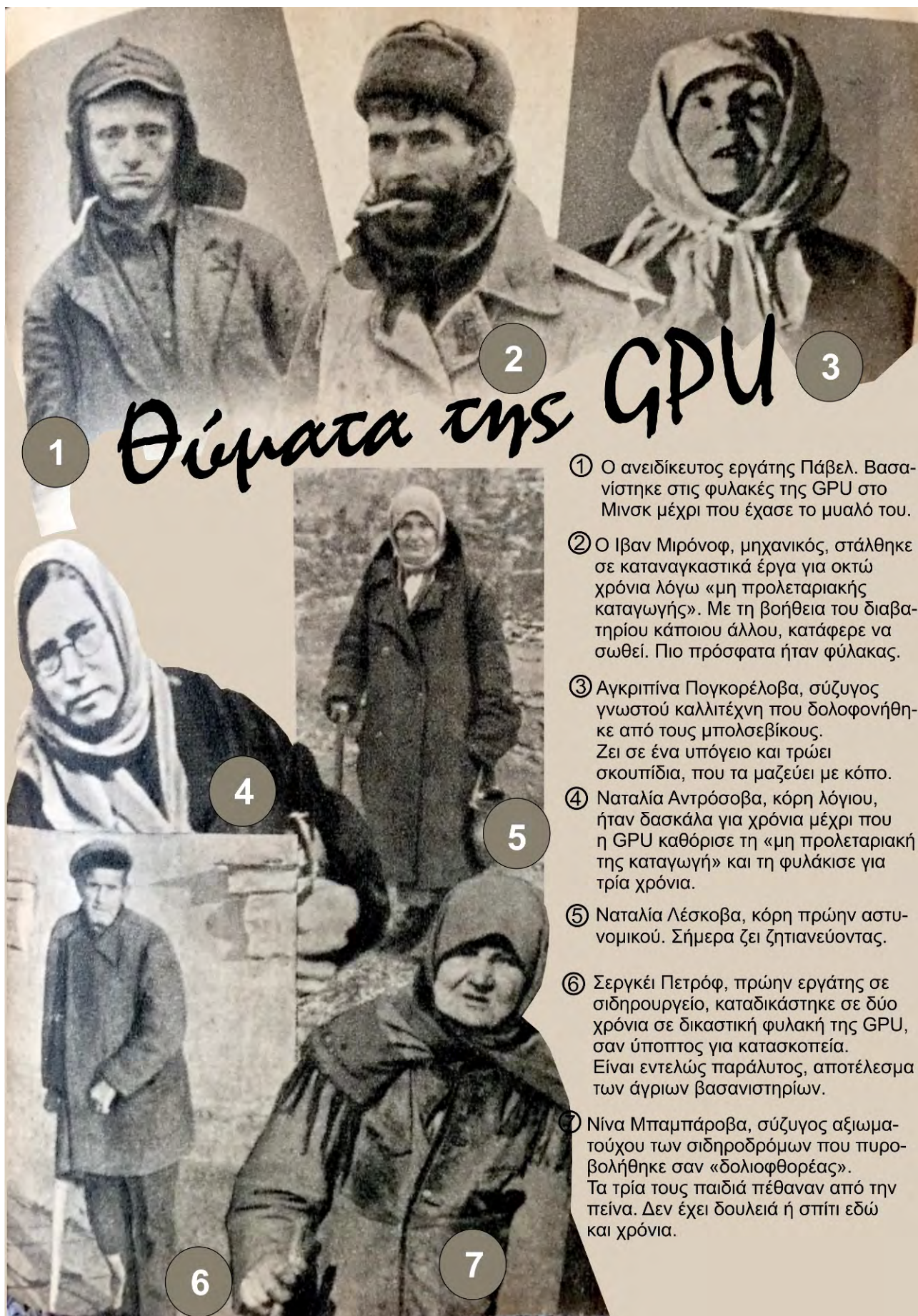
Ο κομισάριος της GPU Ράτζεφσκι. Μετά τη σύλληψή του δήλωσε ότι υπό την διοίκησή του περισσότερα από 200.000 άτομα στάλθηκαν στα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας μέσα σε 5 χρόνια, τα περισσότερα από αυτά χωρίς δικαστική ποινή.

Σύμφωνα με τη δική της παραδοχή, η Αντόνια Μπούμπσκαγια, γραμματέας του κομισαρίου εσωτερικών της Λευκής Ρουθηνίας, χρησιμοποίησε σαδιστικά βασανιστήρια για να εκβιάσει δηλώσεις που επιθυμούσε η GPU από πολιτικούς κρατούμενους.

Ο ζωντανός πάσσαλος, ένα μαρτυρικό όργανο GPU για εκβίαση ομολογήσεων.

Θύματα της GPU

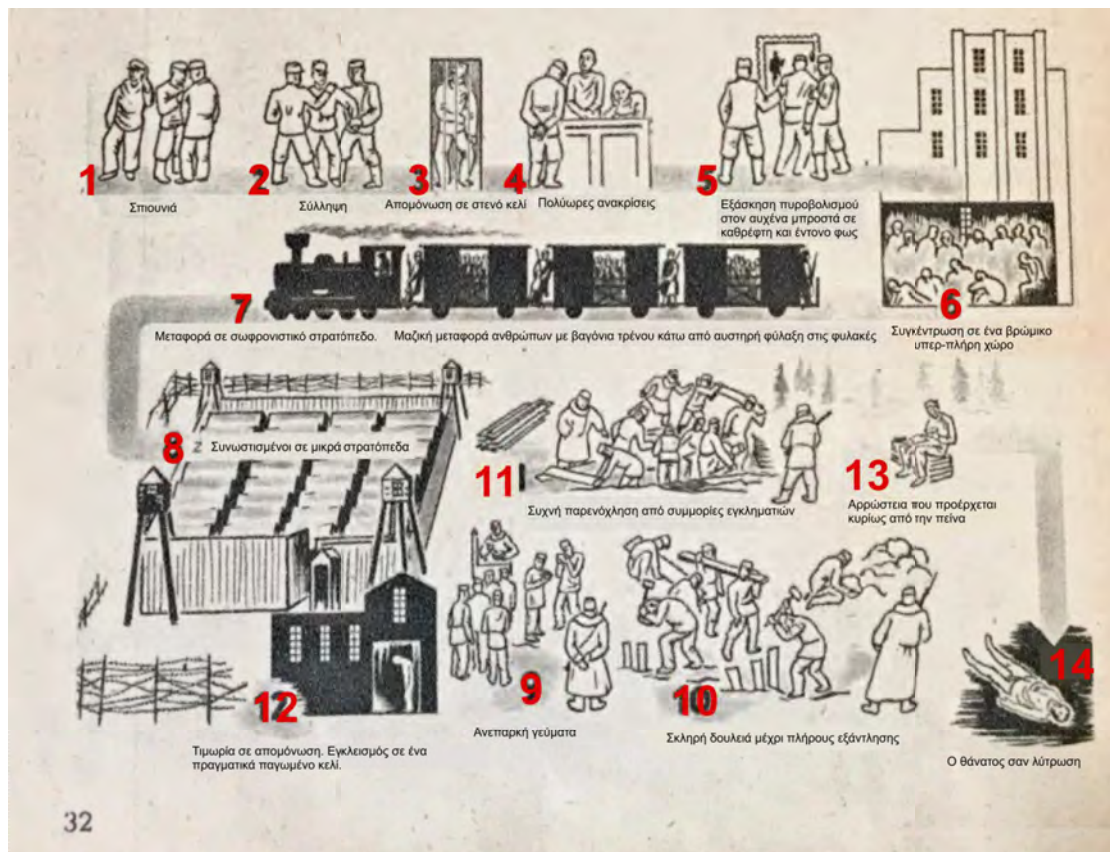
- ① Ο ανειδίκευτος εργάτης Πάβελ. Βασανίστηκε στις φυλακές της GPU στο Μινσκ μέχρι που έχασε το μυαλό του.
- ② Ο Ιβαν Μιρόνοφ, μηχανικός, στάλθηκε σε καταναγκαστικά έργα για οκτώ χρόνια λόγω «μη προλεταριακής καταγωγής». Με τη βοήθεια του διαβατηρίου κάποιου άλλου, κατάφερε να σωθεί. Πιο πρόσφατα ήταν φύλακας.
- ③ Αγκριπίνα Πογκορέλοβα, σύζυγος γνωστού καλλιτέχνη που δολοφονήθηκε από τους μπολσεβίκους. Ζει σε ένα υπόγειο και τρώει σκουπίδια, που τα μαζεύει με κόπο.
- ④ Ναταλία Αντρόσοβα, κόρη λόγιου, ήταν δασκάλα για χρόνια μέχρι που η GPU καθόρισε τη «μη προλεταριακή της καταγωγή» και τη φυλάκισε για τρία χρόνια.
- ⑤ Ναταλία Λέσκοβα, κόρη πρώην αστυνομικού. Σήμερα ζει ζητιανεύοντας.
- ⑥ Σεργκέι Πετρόφ, πρώην εργάτης σε σιδηρουργείο, καταδικάστηκε σε δύο χρόνια σε δικαστική φυλακή της GPU, σαν ύποπτος για κατασκοπεία. Είναι εντελώς παράλυτος, αποτέλεσμα των άγριων βασανιστηρίων.
- ⑦ Νίνα Μπαμπάροβα, σύζυγος αξιωματούχου των σιδηροδρόμων που πυροβολήθηκε σαν «δολιοφθορέας». Τα τρία τους παιδιά πέθαναν από την πείνα. Δεν έχει δουλειά ή σπίτι εδώ και χρόνια.

Ο Καγιετάν Κλουγκ σαν εργάτης στα καταναγκαστικά έργα σε στρατόπεδο στη Βορκούτα

Το πιο σκληρό από όλα τα τρομερά δημιουργήματα της GPU, ωστόσο, είναι πιθανώς τα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας, στα οποία εκατομμύρια αθώοι άνθρωποι χάνονται κάθε χρόνο, σπάνια ξέροντας γιατί αποσπώνται από τις οικογένειές τους, από τις δουλειές τους, για να οδηγηθούν στους παγωμένους βάλτους της Βορκούτα ή σε οποιοδήποτε άλλο από τα αμέτρητα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας. Συνήθως δεν υπάρχει άλλος λόγος για την αναγκαστική απέλαση απ' το ότι χρειάζονται εργάτες κάπου στους απέραντους χώρους που δεν πρέπει να κοστί-

ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΣ των καταδικασμένων σε καταναγκαστικά έργα

ζουν τίποτα και για την μοίρα των οποίων δεν ενδιαφέρεται κανείς σύμφωνα με την αρχή: «Άνθρωποι; Από αυτή τη βρομιά έχουμε αρκετή.»

Τα δυστυχισμένα θύματα που καταδικάζονται σε καταναγκαστική εξορία, με ή χωρίς δικαιολογία, υφίστανται μια ταλαιπωρία που τα κάνει να υποδέχονται τον θάνατο σαν μια πραγματική λύτρωση.

Αρχίζει με τη σπιουνιά, συχνά μέσα από την ίδια την οικογένεια· ένα βράδυ η GPU χτυπά την εξώπορτα και παίρνει τα θύματά της. Βασανισμένος σε στενά κελιά, εξαντλημένος από τις αμέτρητες ανακρίσεις, τελικά, εξαναγκάζεται σε μια ομολογία με οποιαδήποτε από τις συνηθισμένες μεθόδους βασανιστηρίων, η οποία σε ό,τι αφορά την έκδοση της απόφασης, τον οδηγεί σε στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας. Η μεταφορά στους χώρους καταναγκαστικής εργασίας χωρίς επαρκή τροφή, συχνά στο τσουχτερό κρύο, σώζει ήδη μεγάλο μέρος των δυστυχισμένων. Στο ίδιο το στρατόπεδο της καταναγκαστικής εργασίας, οι κρατούμενοι είναι στριμωγμένοι σε στενούς στρατώνες. Η λιγοστή τροφή, η οποία, εξαρτάται και από την εργασιακή απόδοση και που υποχρεώνει τον καθένα να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να πάρει ένα καλύτερο μερίδιο τροφής, αυτή η τροφή σε κάθε περίπτωση δεν είναι επαρκής και με τις τεράστιες απαιτήσεις της εργασίας σύντομα εξαντλεί τις δυνάμεις του. Το παραμικρό αδίκημα τιμωρείται με τρομερές ποινές, όπως η φυλάκιση σε ένα σκοτεινό παγωμένο κελί. Η συνεχής υπερένταση, η ανεπαρκής τροφή και η έλλειψη εγκαταστάσεων υγιεινής οδηγούν πολύ σύντομα σε σοβαρές ασθένειες. Ο άρρωστος πλέον

Το «γάντι», μια αγαπημένη μέθοδος βασανιστηρίων της GPU. Το χέρι μπαίνει τότε σε βραστό και τότε σε κρύο νερό και στη συνέχεια το δέρμα μπορεί να τραβηχτεί χωρίς κόπο από το κρέας.

εργάτης στα καταναγκαστικά έργα τώρα θα παίρνει ακόμα μικρότερες μερίδες τροφής για να επισπευτεί ο θάνατός του· επειδή η GPU δεν ενδιαφέρεται για εργάτες που είναι ανίκανοι πρέπει να τους ξεφορτωθεί το συντομότερο δυνατό.

Πολύ λίγοι άνθρωποι που κατάδικάστηκαν σε καταναγκαστική εργασία μπόρεσαν να επιστρέψουν στην ελευθερία. Ο Καγιετάν Κλουγκ είναι ένας από αυτούς. Σαν υπαρχηγός της μαρξιστικής προστατευτικής ένωσης στο Λιντς, μετά την αποτυχημένη εξέγερση του Φεβρουαρίου το φθινόπωρο του 1934, έπρεπε να ξεφύγει από την εκδίκηση του καθεστώτος του

Ένγκελμπερτ Ντόλφους. Ο δρόμος του τον οδήγησε μέσω της Τσεχοσλοβακίας στη χώρα της λαχτάρας του στον «παράδεισο των

αγροτών και των εργατών». Στη Μόσχα ανέλαβε το αξίωμα του αρχηγού της ομάδας των Αυστριακών μεταναστών και έγινε μέλος του κόμματος. Πολύ σύντομα διαπίστωσε την τρομερή δυστυχία των εργατών και των αγροτών. Όταν άρχισε να επικρίνει ανοιχτά αυτές τις συνθήκες, κατηγορήθηκε για κατασκοπεία. Η σύλληψη, οι βασανιστικές έρευνες, η αθώωση και τελικά η αδικαιολόγητη καταδίκη σε 5 χρόνια καταναγκαστικής εργασίας στην Κεντρική Ασία και στις παγωμένες ερήμους της Βορκούτας, του άνοιξαν τελικά τα μάτια για την πραγματικότητα του «παράδεισου των αγροτών και των εργατών». Λίγες μέρες πριν το ξέσπασμα του πολέμου με τη Σοβιετική Ένωση, αφού έφυγε από το στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας, κατάφερε να καταφύγει στη γερμανική πρεσβεία. Μαζί με το προσωπικό της πρεσβείας ήρθε στη Γερμανία.

Η δυστυχία των αγροτών των κολχόζ

Άποψη σε ένα Κολχόζ, στο πρώτο πλάνο τρακτέρ και πατατοθεριζοαλωνιστική μηχανή από σταθμό μηχανοκίνητων τρακτέρ.

Κάτω από το σύνθημα «ελεύθερη γη για τους αγρότες», ο μπολσεβικισμός κινητοποίησε την αγροτιά για τα συμφέροντά του στις ημέρες της επανάστασης. Αφού τελείωσε ο εμφύλιος πόλεμος και ο Μπολσεβικισμός είχε αρπάξει σταθερά την εξουσία στα χέρια του, σύν-

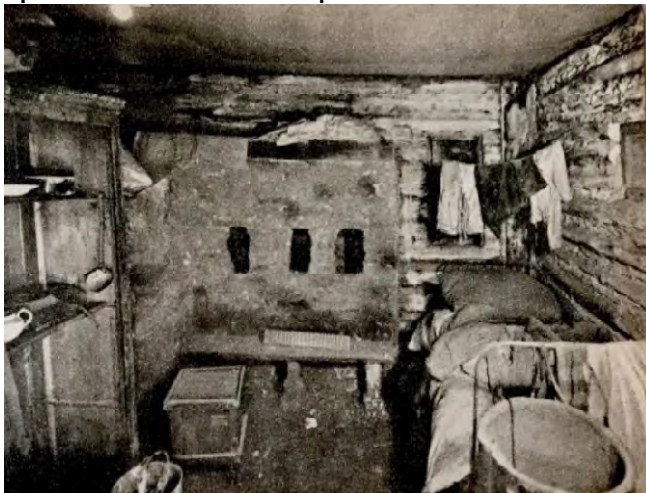
τομα έγινε φανερό ότι αυτό το σύνθημα της επανάστασης ήταν απάτη με την αληθινή έννοια της λέξης. Αντί να δώσει στον αγρότη γη, του αφαίρεσε τα λιτά υπάρχοντά του και τον ανάγκασε στο Κολχόζ. Τώρα όλη η γη ανήκε στο κράτος, ο αγρότης όμως έγινε το φτηνό εργατικό ζώο, που τώρα έπρεπε να δουλέψει τη γη, που κάποτε ήταν δική του, για τους Σοβιετικούς και να παραδώσει τα προϊόντα για να λιμοκτονήσει.

Η συνέπεια αυτής της γεωργικής πολιτικής ήταν βέβαιο ότι θα οδηγήσει σε πλήρη εγκατάλειψη της γεωργίας και της αγροτικής παραγωγής. Τα κολχόζ με τη φτώχεια τους, τη βρωμιά και την εξαθλίωσή τους είναι μόνο πολύ εύγλωπτη μαρτυρία γι' αυτό.

Εάν η ιδέα του Κολχόζ είναι πραγματικά εβραϊκή τότε η οργάνωσή του είναι ακόμη περισσότερο εβραϊκή. Για να γίνει αδύνατη η επάνοδος της προηγούμενης αγροτικής ζωής στην ανεξάρτητη διαχείριση του αγροκτήματος όλη η εργασία μέσα στο κολχόζ αναλύθηκε και εξειδικεύτηκε με τέτοιο τρόπο ώστε το άτομο δεν γνώριζε πλέον τις γενικές οικονομικές προϋποθέσεις που είναι απαραίτητες για τη λειτουρ-

γία της δικής του επιχείρησης. Κάποιοι δουλεύουν μόνο στα χωράφια, άλλοι εργάζονται μόνο στους στάβλους με τα βοοειδή ή μόνο στις αποθήκες, και η εργασία εκεί είναι επίσης σε μεγάλο βαθμό εξειδικευμένη. Στον στάβλο των αλόγων, για παράδειγμα, ένα άτομο είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για τη σίτιση, ένα δεύτερο για την περιποίηση, ένα τρίτο για το σκούπισμα, ενώ ένα τέταρτο είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για την άμαξα. Κανένας δεν αναλαμβάνει τη δουλειά του άλλου επειδή δεν την ξέρει ή επειδή δεν θέλει να την μάθει.

Οι συνέπειες της απαλλοτρίωσης του αγρότη και της εξειδίκευσης της εργασίας του είναι ανάλογες. Έλλειψη προθυμίας για εργασία, γενική νωθρότητα, χαμένος χρόνος, χαμηλές αποδόσεις των καλλιεργειών και μεγάλη καταστροφή. Από την άλλη, ακόμη και οι δρακόντειες απειλές για τιμωρία ή οι αναγκαστικές εξορίες παρέμειναν χωρίς αποτέλεσμα, ειδικά αφού ένα μεγάλο μέρος των καλύτερων αγροτών που είχαν αντισταθεί στην κολεκτιβοποίηση είχε προ πολλού «εκκαθαριστεί».

Το εσωτερικό ενός σπιτιού κολχόζ του οποίου οι κάτοικοι είναι μέλη του κολχόζ εδώ και 15 χρόνια.

αδύναμη αγελάδα, 12 δέσμες άχυρο, 4 εκατόκιλα πατάτες και 24 ρούβλια, που ισοδυναμούν με ένα κιλό βούτυρο. Ο αγρότης του κολχόζ υποστήριξε ότι από το 1931, εκτός από μικρές διακοπές, η πείνα ήταν ο καθημερινός καλεσμένος της οικογένειάς του, αν και όλα τα μέλη της οικογένειας έκαναν την πιο σκληρή δουλειά κάθε μέρα.

Αγρότες της Λευκής Ρουθηνίας από τότε που πήγαν οι Γερμανοί στρατιώτες στα χωριά τους ελπίζουν σε ένα καλύτερο μέλλον.

Έτσι η δυστυχία και η φτώχεια σημαδεύουν το πρόσωπο του κολχόζ. Και εδώ η έκθεση δείχνει ένα εντυπωσιακό παράδειγμα: Ένα σπίτι κολχόζ με το εσωτερικό του. Οι κάτοικοί του, μια οικογένεια με δύο παιδιά, ανήκαν στο αγρόκτημα του κολχόζ για 15 χρόνια. Όλη η περιουσία της ήταν αυτά που βρέθηκαν στο σπίτι της και στον διπλανό ερειπωμένο στάβλο: μια

Σύμφωνα με τη εξειδίκευση στη αγροτική οικονομία, το σύνολο των εργασιών αγρού και συγκομιδής γινόταν από τον σταθμό τρακτέρ, τον λεγόμενο MTS, το οποίο υποτίθεται ότι φρόντιζε κατά μέσο όρο 25 κολλεκτιβοποιημένα αγροκτήματα. Ακόμα και το προσωπικό στο μηχανοστάσιο των τρακτέρ ήταν εξειδικευμένο μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια, αλλά αυτό δεν εμπόδιζε τον σταθμό να δείξει μια εικόνα παντελούς παραμέλησης. Στην έκθεση παρου-

σιάζεται ένα τρακτέρ από έναν τέτοιο μηχανοστάσιο. Ήταν το μόνο τρακτέρ που λειτουργούσε από τα 7. Μια μηχανή συγκομιδής πατάτας, που επίσης εκτίθεται, στέκεται αχρησιμοποίητη για 4 χρόνια με μια σειρά από το ίδιο μοντέλο, επειδή δεν μπορούσε να μαζέψει πατάτες λόγω ελαττωματικού σχεδιασμού. Και εδώ, επίσης, έλειπαν όλες οι προϋποθέσεις για την παραγωγή μιας απόδοσης κατάλληλης για τη γονιμότητα του εδάφους.

Η ήδη σχετικά μικρή απόδοση του κολχόζ μοιραζόταν σε πολλά μέρη. Το κράτος και ο σταθμός των τρακτέρ χρησιμοποιούσαν σχεδόν τα 2/3

Σταθμός τρακτέρ. Παρά τους αμέτρητους ειδικούς, εικόνα πλήρους παραμέλησης.

αυτού. Το κολχόζ απαιτούσε άλλο μέρος για τον εαυτό του. Τα αποθέματα για τη σπορά έπρεπε να αποθηκευτούν. Τα υπόλοιπα διανεμόνταν στα μέλη του κολχόζ ανάλογα με την απόδοση της εργασίας τους. Οι αγρότες μας έλεγαν συνέχεια ό,τι έμενε

στις οικογένειες: Από την απαλλοτρίωση, συνήθως μπορούσαν να κρατήσουν μόνο μια αγελάδα και ένα γουρούνι, αν και τους υποσχέθηκαν επίσης νεαρά γουρούνια και πρόβατα. Ωστόσο, έχοντας μόνο ένα μικρό κομμάτι κήπου, δεν είχαν ποτέ την απαραίτητη χορτο-

νομή για να εκτρέφουν τέτοια ζώα. Ανεξάρτητα από το πόσα ζώα είχαν, έπρεπε να πληρώσουν φόρους σε είδος για τον μέγιστο επιτρεπόμενο αριθμό. Αυτά ανήλθαν κατά κεφαλή σε 32 κιλά κρέας, 110 λίτρα γάλα

Ο ΑΓΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΛΧΟΖ ΜΑΣ ΛΕΕΙ:

Η οικογένειά μου τον ωραηομένο χρόνο, για την καθημερινή ζωή, έδωκε τα παρακάτω:

Μόνο μια αγελάδα και ένα γουρούνι μπόρεσα να κρατήσω από την απαλλοτρίωση. Μου υποσχέθηκαν και νεαρά βοοειδή, τρία νεαρά γουρούνια, τρία πρόβατα και 0,6 εκτάρια κήπου, αλλά ούτε η τροφή ούτε η δουλειά μου φτάνουν για αυτά.

σε σύγκριση με το 1936

368 ΚΙΛΑ ΣΙΤΑΡΙ	600 ΚΙΛΑ ΣΙΤΑΡΙ
ΚΑΘΟΛΟΥ ΠΑΤΑΤΕΣ	400 ΚΙΛΑ ΠΑΤΑΤΕΣ
480 ΚΙΛΑ ΤΡΙΦΥΛΛΙ	1120 ΚΙΛΑ ΤΡΙΦΥΛΛΙ
ΚΑΘΟΛΟΥ ΑΧΥΡΟ	200 ΚΙΛΑ ΑΧΥΡΟ

Εκτός από του ψηλούς φόρους στο κράτος, έπρεπε να παραδώσω στην κολχόζικη διοίκηση και στο MTS:

32 ΚΙΛΑ ΚΡΕΑΣ	110 ΛΙΤΡΑ ΓΑΛΑ	75 ΑΥΓΑ
---------------	----------------	---------

και 75 αυγά. Αυτά που απέμειναν σε κάθε οικογένεια δεν ήταν αρκετά για να ζήσουν. Για παράδειγμα, μια οικογένεια που ζούσε σε αγρόκτημα κολχόζ το 1939, δηλαδή, σε καιρό ειρήνης, έλαβε μόνο 368 κιλά ζωοτροφών και 480 κιλά σανό τριφυλλιού, ούτε πατάτες ούτε άχυρο. Το χρηματικό ποσό που έλαβαν επίσης ήταν αρκετά μέτριο και δεν ήταν αρκετό για να αγοράσουν το επιπλέον φαγητό που χρειάζονταν ή οτιδήποτε άλλο.

Έτσι ήταν τα πράγματα στον «Παράδεισο των Αγροτών».

Αυτή η γυναίκα είναι στο κολχόζ με την οικογένειά της εδώ και 15 χρόνια. Η πείνα είναι ο καθημερινός τους καλεσμένος.

Σε αυτό το σπίτι μένουν 7 οικογένειες με 39 μέλη. Υπάρχει μια τραπεζαρία στον ημιώροφο.

Έτσι ζει ο εργάτης στον σοβιετικό παράδεισο.

Όπου κι αν κοιτάξεις, δυσκολίες, δυστυχία, εξαθλίωση και πείνα. Αυτή η διαπίστωση ισχύει τόσο για την ύπαιθρο όσο και για τις πόλεις. Γιατί ακόμα και πάνω από τις Μπολσεβίκικες πόλεις υπάρχει αυτή η θολή και καταθλιπτική ατμόσφαιρα που κάνει δύσκολη την αναπνοή.

Όλοι όσοι γνωρίζουν την κατάσταση συμφωνούν ότι η έκθεση έχει επιτύχει εδώ έναν ρεαλισμό, που δεν σταματά να εκπλήσσει, αλλά που βρίσκει την απλή εξήγηση στο γεγονός

ότι ό,τι είναι φρικτά από και ορατό είναι αυθεντικό. Υπάρχει το πολιτιστικό πάρκο των Μπολσεβίκων με πλαστικά του, που παράγονται συνεχώς, που λόγω της κακής τους ποιότητας δεν άντεξαν στις καιρικές συνθήκες και τώρα αυξάνουν αυτή τη θλιβερή διάθεση της σταδιακής σήψης που είναι κοινή σε όλες τις πόλεις της χώρας του μπολσεβικισμού. Υπάρχει – καθώς και αλλού δεν ήταν διαφορετικά – ένας ερειπωμένος στρατώνας, ο λεγόμενος φοιτητικός ξενώνας που βρισκόταν στη σκιά του πανεπιστημίου που χτίστηκε σύμφωνα με τα αμερικανικά πρότυπα και δίνει στους άθλιους ενοίκους του τουλάχιστον μια μεγάλη γεύση από αυτά τα υπέροχα κτίρια της φτώχειας τους. Το ότι αυτό το κτίριο, με μια πιο προσεκτική ματιά ήταν μια ατζαμίδικη δουλειά σε όλα τα σημεία του, αυτό φυσικά από μακριά δεν φαινόταν.

Το εσωτερικό του φοιτητικού ξενώνα αντιστοιχεί στην εξωτερική του εικόνα (σελίδα 44). Σπασμένες καρέκλες, ένα σπασμένο κρεβάτι εκστρατείας με σκισμένα σεντόνια, ένα φθαρμένο ταβάνι, μερικές αφίσες προπαγάνδας, μια παλιά κουρτίνα: Το σύνολο αποτελεί το χώρο διαμονής του διοικητή. Σε ένα τέτοιο δωμάτιο παρόμοιου σπιτιού ζουν έως και 11 άτομα που είναι οι λιγότερο τυχεροί. Δίπλα στο δωμάτιο του διοικητή του κοιτώνα, η τουαλέτα για 63 φοιτητές χωρίς τρεχούμενο νερό, πρωτόγονη και βρώμικη.

Κοιτάξτε σε οποιοδήποτε παράδρομο (σελίδα 43). Μια σκοτεινή τρύπα μαγαζιού με τα πιο πρωτόγονα πράγματα, τυποποιημένες στολές (σε περίοδο ειρήνης!), ψωμί, μερικά κουτάκια και μπουκάλια: το υπονοούμενο για ταπεινά καθημερινά αντικείμενα. Το όλο θέμα είναι μια κρατική διέξοδος. Κρατική γιατί στον «σοβιετικό παράδεισο» δεν υπάρχουν έμποροι με τη δική μας έννοια, όπως υπάρχουν τεχνίτες ή και ανεξάρτητοι επιχειρηματίες, γιατί η ιδιωτική ιδιοκτησία έχει καταργηθεί. Δίπλα ένα εργαστήριο τσαγκάρη, εξαίρεση στον αυστηρό κανόνα της απαγορευμένης ιδιωτικής ιδιοκτησίας· γιατί εργάζεται ελεύθερα και δεν είναι βεβαρημένος με στη συνηθισμένη κολεκτιβικότητα. Ωστόσο, οι υψηλοί φόροι που επιβάλλονται για την άδεια παρέκκλισής του, του αφαιρούν ένα σημαντικό μέρος από το μέτριο εισόδημά του, το οποίο εδώ και καιρό δεν επαρκεί για να θρέψει αυτόν και την οικογένειά του.

Άποψη ενός πολιτιστικού πάρκου των Μπολσεβίκων

Κρυμμένο πίσω από τα βουνά της βρωμιάς σε μια αυλή στο κέντρο του Μινσκ βρίσκεται ένα εστιατόριο, επίσης κρατική επιχείρηση. Είναι ελεεινά επιπλωμένο, οι πελάτες έπρεπε να φέρνουν τα δικά τους σερβίτσια και μαχαιροπίρουνα, καθώς τέτοια σημαντικά αντικείμενα, λόγω της σπανιότητάς τους, είναι πολύ δελεαστικά για να τα πάρουν μαζί τους. Αυτός ο χώρος δεν προορίζεται για τους πιο φτωχούς, το χρησιμοποιούσαν υπάλληλοι και δημόσιοι υπάλληλοι. Για τους εκλεκτούς του πελάτες ο διευθυντής της επιχείρησης, έχει ένα ειδικό χώρο, που εκπροσωπείται από μερικά έπιπλα καθιστικού. Το ίδιο το φαγητό προερχόταν από ένα μαγειρείο και ήταν η καθημερινή ρουτίνα να προκαλεί συνεχή παράπονα, τα οποία καταγράφονταν σε βιβλίο παρα-

Άποψη ενός δρόμου. Σε πρώτο πλάνο ένα κρατικό σημείο πώλησης, δίπλα το εργαστήριο ενός τσαγκάρη.

Ένας τσαγκάρης στο πρωτόγονο εργαστήριό του...

...και εδώ η πρωτότυπη φωτογραφία του εργαστηρίου του.

**Το εσωτερικό του φοιτητικού ξενώνα του Πανεπιστημίου του Μινσκ.
Στο βάθος η τουαλέτα για 63 μαθητές.**

πόνων. Και αυτό κατά τη διάρκεια της ειρήνης!

Αμέσως δίπλα στο κομψό κτίριο του Πανεπιστημίου υπήρχαν αμέτρητα εντελώς παραμελημένα εργατικά σπίτια. Ένα από αυτά αφαιρέθηκε και ξαναχτίστηκε στην έκθεση πιστό στο πρωτότυπο με όλα τα έπιπλά του. Έξι οικογένειες ζούσαν εδώ· το καθένα από αυτά είχε ένα δωμάτιο διαβίωσης που αποτελούσε ταυτόχρονα υπνοδωμάτιο, κουζίνα και αποθήκη. Δεν υπήρχε τρεχούμενο νερό και οι γυναίκες δήλωσαν ομόφωνα ότι δεν μπόρεσαν ποτέ σε αυτή τη στενότητα να κρατήσουν μια τάξη. Παρ' όλα αυτά θεωρούσαν αυτό το χώρο διαβίωσης ιδιαίτερα καλό επειδή ήταν τουλάχιστον στεγνός και θερμαινόμενος. Όπως πολλοί από τους συντοπίτες τους, ζούσαν σε υγρά υπόγεια, σε τρύπες σαν σπηλιές (σελίδα 50) ή δεν είχαν καθόλου στέγη πάνω από το κεφάλι τους γιατί οι αρχές της πόλης δεν φρόντιζαν τους πολυάριθμους άστεγους. Έτσι υπήρχε παντού μια άθλια καταθλιπτική παραμέληση και αναισθησία.

Σε ένα κρατικό εστιατόριο. Εδώ ο διευθυντής
δέχεται τους εκλεκτούς πελάτες του.

Η κουζίνα του εστιατορίου.

**Εργατική κατοικία δίπλα στο Πανεπιστήμιο του Μινσκ.
Αφαιρέθηκε και μεταφέρθηκε στη Γερμανία....**

...και εδώ είναι ένα δωμάτιο αυτού του σπιτιού ακριβώς δίπλα στο κομψό πανεπιστημιακό κτίριο.

Ληξιαρχείο σε μια σοβιετική πόλη. Εδώ συνάπτονταν γάμοι και διαζύγια χωρίς κανέναν έλεγχο και χωρίς την υποβολή έγκυρων εγγράφων.

...και ιδού οι συνέπειες της διάλυσης της οικογένειας.
Άστεγα παιδιά χωρίς γονείς και χωρίς επίβλεψη.

Αλλά πιο τρομερό από αυτή τη δυστυχία είναι ο πλήρης κλονισμός της οικογενειακής ζωής, ναι, η αρχή της διάλυσης της οικογένειας εντελώς. Η έκθεση δείχνει ένα από εκείνα τα ληξιαρχεία όπου συνάφθηκαν γάμοι χωρίς να προσκομίστούν έγκυρα έγγραφα ή χώρισαν μετά από πληρωμή με 50 ρούβλια. Είναι χαρακτηριστικό ότι υπάρχουν αμέτρητες περιπτώσεις στις οποίες άνδρες και γυναίκες έχουν παντρευτεί πολλές φορές έγκυρα χωρίς προηγουμένως να έχουν ποτέ χωρίσει από τους πρώην συζύγους τους. Ο λόγος για αυτό βρίσκεται στο γεγονός ότι γενικά δεν υπήρχε σχεδόν καθόλου ακριβής έλεγχος των εγγράφων.

Η συνέπεια αυτού του τρομερού κλονισμού των σχέσεων γάμου και οικογένειας ήταν βέβαιο ότι θα είχε καταστροφικά αποτελέσματα στην πλήρη διαφθορά και εξαθλίωση της νεολαίας. Η έκθεση δείχνει αυτό το γεγονός σε μια σειρά από άστεγους. Αυτά τα παλικάρια ηλικίας 4 έως 15 ετών, δημιουργούν συμμορίες, ληστεύουν και κλέβουν για να ζήσουν. Έχουν τις κατοικίες τους σε ερειπωμένα σπίτια και σε σπηλιές. Σύμφωνα με κατοίκους στο Μινσκ, μια πόλη 300.000 κατοίκων, υπήρχαν περισσότερα από 3.000 τέτοια ορφανά παιδιά εδώ. Όταν ρωτήθηκαν, αυτά τα παραμελημένα παιδιά εξήγησαν ότι δεν γνώρισαν ούτε πατέρα, ούτε μητέρα, ούτε πατρικό σπίτι, ότι δεν είχαν όνομα, ότι δεν ήξεραν την ηλικία τους. Μια τέτοια συμμορία αστέγων συνελήφθη και τοποθετήθηκε σε ένα σπίτι που είχε στήσει η γερμανική διοίκηση· οι κούκλες της έκθεσης είναι ντυμένες με τα αυθεντικά τους ρούχα και δίνουν μια αληθινή εικόνα για το πώς αυτά τα άτυχα παιδιά μαραζώνουν στην απόλυτη εξαθλίωση του «Σοβιετικού Παράδεισου».

Μια πληθώρα άλλων εκθεμάτων από τον σοβιετικό παράδεισο συμπληρώνουν την τομή της καθημερινότητας του μέσου Μπολσεβίκου πολίτη. Η πρακτική μιας γυναίκας γιατρού τυγχάνει πάντα ιδιαίτερης προσοχής, καθώς αυτό το παράδειγμα δείχνει πόσο ελεεινή ήταν όλη η προπαγάνδα των μπολσεβίκων για τις «υποδειγματικές κοινωνικές συνθήκες» στη Σοβιετική Ένωση. Αυτή η γιατρός, που λόγω της κατάργησης της ιδιωτικής ιδιοκτησίας είναι ένας δημόσιος υπάλληλος με εξαιρετικά χαμηλή αμοιβή 400 ρούβλια, ζούσε σε τρία δωμάτια, το ένα από τα οποία ήταν το γραφείο της, το δεύτερο ήταν

η αίθουσα αναμονής και το τρίτο ήταν η αίθουσα θεραπείας (βλ. σελ. 50). Το ντουλάπι με τα φάρμακα και τα εργαλεία, το χειρουργικό τραπέζι, όπως και οτιδήποτε άλλο στο απόθεμα, ήταν εξαιρετικά πρωτόγονο και δεν πληρούσε τις πιο απαραίτητες απαιτήσεις υγιεινής. Αυτή η γιατρός έπρεπε να φροντίζει πάνω από 30.000 ανθρώπους, οι

Διαμέρισμα εργατικής οικογένειας με τέσσερα παιδιά.

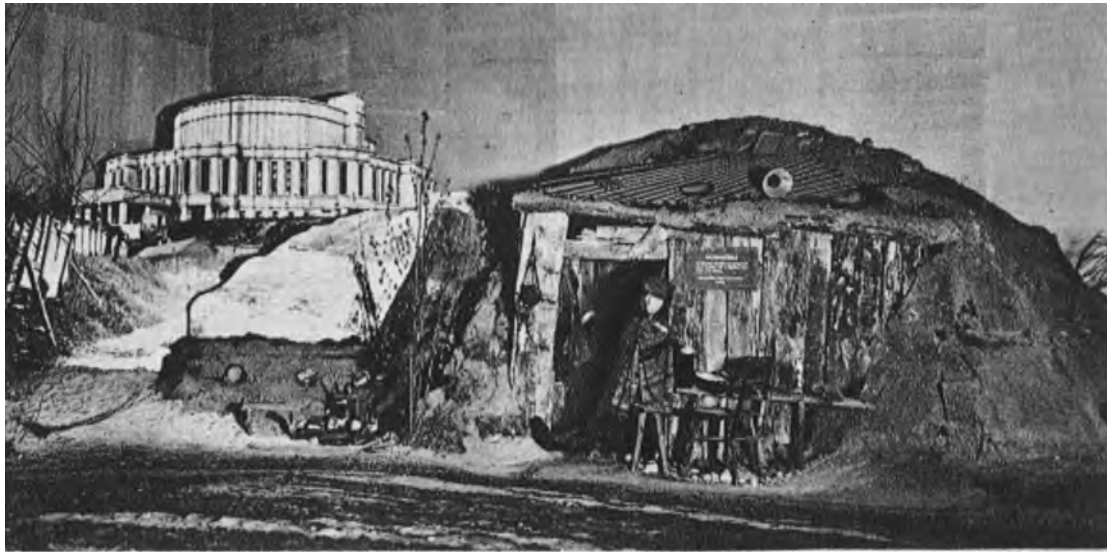

Διαμέρισμα εργατικής οικογένειας με δύο παιδιά.

Σε αυτόν τον ερειπωμένο στρατώνα ζούσαν 31 οικογένειες με 284 μέλη.

οποίοι συχνά έπρεπε να ταξιδέψουν περισσότερο από μια μέρα για να φτάσουν σε αυτήν.

**Λαγούμι κατοικίας δίπλα στην Όπερα στο Μινσκ.
Εδώ ζούσε μια οικογένεια 4 ατόμων.**

Η αρχική καταγραφή της κατοικίας-λαγούμι δίπλα στην Όπερα στο Μινσκ

**Στην ουσία ένα ιατρείο.
Το χειρουργικό τραπέζι.**

**Το ντουλάπι με τα εργαλεία και τα
φάρμακα.**

«Η Ευρώπη συμμετέχει»

Φτώχεια, δυστυχία, εξαθλίωση, πείνα και ανάγκη όπου κι αν κοιτάξεις· αυτός είναι ο σοβιετικός παράδεισος όπως τον βιώνουν καθημερινά οι στρατιώτες μας και όπως τον γνωρίζουν εκατομμύρια επισκέπτες στη έκθεση μέσα από το ποικίλο πρωτότυπο υλικό, δίνοντάς τους μια πραγματική εικόνα για τα πολυδιαφημισμένα κοινωνικά επιτεύγματα του σοβιετικού εβραϊκού κράτους. Μόνο όσοι μπορούν να δουν αυτή τη φρίκη με τα μάτια τους θα μπορέσουν να κατανοήσουν την κοσμοϊστορική διαμάχη, στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, σε όλη της την αδιαλλαξία, η οποία γνωρίζει μόνο δύο επιλογές: είτε ο γερμανικός λαός θα νικήσει και έτσι θα εξασφαλίσει τη συνέχιση της ύπαρξης του κόσμου και του πολιτισμού του, είτε θα χαθεί και μαζί του όλοι οι λαοί της γης θα συσσωματωθούν σε αυτή τη βαρβαρότητα που υπάρχει στο Σοβιετικό κράτος και έχει καταδικάσει τα εκατομμύρια των λαών της Ανατολής σε πεινασμένους σκλάβους χωρίς δικαιώματα.

Για να μην συμβεί αυτό, τα καλύτερα στοιχεία των εθνών της Ευρώπης ενώνονται στον αγώνα κάτω από τη γερμανική ηγεσία στο πλευρό των στρατιωτών μας για να καταστρέψουν για πάντα τη μοιραία απειλή, που προερχόμενη από την Ανατολή στράφηκε επανειλημμένα ενάντια στη ζωή και τον πολιτισμό της Ευρώπης για να τις καταστρέψει. Η επιλογή που πρέπει να επιβληθεί και να κατακτηθεί από την εποχή μας, είναι να ελευθερωθεί η Ανατολή μαζί με τα τεράστια και ανεξάντλητα πλούτη και τους γεωργικούς πόρους της και να σώσει την ύπαρξή μας και το μέλλον μας και την ελεύθερη Ευρώπη από αυτόν τον εφιάλτη που την απειλεί εδώ και χιλιετίες, σύμφωνα με τα λόγια του Αρχηγού:

Συντρίβοντας αυτόν τον εχθρό, αφαιρούμε από το γερμανικό Ράιχ και από όλη την Ευρώπη έναν κίνδυνο που είναι ο πιο τρομερός που έχει αντιμετωπίσει αυτή η ήπειρος από την εποχή των Μογγολικών επιδρομών.

Η Ευρώπη συμμετέχει. Άποψη της τελευταίας αίθουσας της έκθεσης.

Η μεγαλύτερη σκλαβιά στην παγκόσμια ιστορία

Καταγραφή γεγονότων από τα εγκλήματα της GPU από τον Καγιετάν Κλουγκ

Καταγραφή από τον Καρλ Νόισελερ

Ο Καγιετάν Κλουγκ, που υπέφερε για επτά χρόνια στην κόλαση του σοβιετικού «παραδείσου» πήρε μια γεύση από το διαβολικό σύστημα του Στάλιν της μεγαλύτερης μαζικής υποδούλωσης στην παγκόσμια ιστορία, όταν προήχθη σε ανώτερη θέση στο στρατόπεδο των φυλακών.